

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2022/C 463/01

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2022/C 463/02

Sprawa C-344/20: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal du travail francophone de Bruxelles – Belgia) – L.F./S.C.R.L. [Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Dyrektywa 2000/78/WE – Stworzenie ogólnych warunków ramowych równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy – Zakaz dyskryminacji ze względu na religię lub przekonania – Wewnętrzna regulacja przedsiębiorstwa prywatnego zakazująca jakiegokolwiek wyrażania w miejscu pracy przekonań religijnych, światopoglądowych lub politycznych – Zakaz obejmujący wypowiedzi, ubiór lub każdy inny sposób wyrażania tych przekonań – Noszenie stroju o wydźwięku religijnym]

2

2022/C 463/03

Sprawa C-616/20: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Köln – Niemcy) – M2Beauté Cosmetics GmbH/Bundesrepublik Deutschland. [Odesłanie prejudycjalne – Produkty lecznicze stosowane u ludzi – Dyrektywa 2001/83/WE – Artykuł 1 pkt 2 lit. b) – Pojęcie „produktu leczniczego wedle funkcji” – Brak badań naukowych – Wiedza naukowa dotycząca analogu strukturalnego – Rozporządzenie (WE) nr 1223/2009 – Produkt kosmetyczny – Konkretnie korzystne skutki dla zdrowia ludzkiego – Bezpośrednie lub pośrednie korzystne skutki – Pozytywny wpływ na wygląd]

3

2022/C 463/04	Sprawa C-698/20: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy – Polska) – Gmina Wieliszew/Syndyk masy upadłości Spółdzielczego Banku Rzemiosła i Rolnictwa w Wołominie w upadłości likwidacyjnej [Odesłanie prejudycjalne – Fundusze strukturalne – Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR) – Fundusz Spójności – Rozporządzenie (WE) nr 1083/2006 – Rozporządzenie (UE) nr 1303/2013 – Finansowanie przez Unię Europejską – Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) – Rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 – Rozporządzenie (WE) nr 1698/2005 – Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 – Umowa o udzielenie dotacji – Środki wypłacone beneficjentowi na rachunek prowadzony przez bank w upadłości – Uregulowanie krajowe, które nie wyłącza owych środków z masy upadłości tego banku]	4
2022/C 463/05	Sprawa C-713/20: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep – Niderlandy) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank/X, Y/Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank [Odesłanie prejudycjalne – Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Artykuł 11 ust. 3 lit. a) i e) – Osoba mająca miejsce zamieszkania w jednym państwie członkowskim i wykonująca pracę najemną w innym państwie członkowskim – Umow (-y) o pracę zawarta(-e) z jedną agencją pracy tymczasowej – Praca tymczasowa – Przerwy – Określenie ustawodawstwa mającego zastosowanie w przerwach między świadczenia pracy tymczasowej – Ustanie stosunku pracy]	5
2022/C 463/06	Sprawa C-1/21: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Veliko Tarnovo – Bułgaria) – MC/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite [Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 273 – Środki mające na celu zapewnienie prawidłowego poboru VAT – Artykuł 325 ust. 1 TFUE – Obowiązek zwalczania nielegalnych działań naruszających interesy finansowe Unii Europejskiej – Zobowiązania z tytułu VAT podlegającej opodatkowaniu osoby prawnej – Przepisy krajowe przewidujące odpowiedzialność solidarną zarządzającego osobą prawną niebędącego podatnikiem – Czynności rozporządzające dokonane w złej wierze przez zarządzającego – Zubożenie majątku osoby prawnej powodujące niewypłacalność – Brak zapłaty kwot VAT należnych od osoby prawnej w przewidzianych terminach – Odsetki za zwłokę – Proporcjonalność]	5
2022/C 463/07	Sprawa C-64/21: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy – Polska) – Rigall Arteria Management Sp. z o.o. sp. k./Bank Handlowy w Warszawie S.A. [Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 86/653/EWG – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) – Przedstawiciele handlowi działający na własny rachunek – Transakcja zawarta z osobą trzecią, którą przedstawiciel handlowy pozyskał już wcześniej jako klienta – Wynagrodzenie – Bezwzględnie wiążący lub dyspozytywny charakter prawa przedstawiciela do prowizji]	6
2022/C 463/08	Sprawy połączone C-164/21 i C-318/21: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratīvā rajona tiesa, Administratīvā apgabaltiesa – Łotwa) – „Baltijas Starptautiskā Akadēmija” SIA (C-164/21), „Stockholm School of Economics in Riga” SIA (C-318/21)/Latvijas Zinātnes padome [Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (UE) nr 651/2014 – Artykuł 2 pkt 83 – Bezpośrednie i bezwarunkowe odesłanie do prawa Unii – Dopuszczalność pytań – Pomoc na działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną – Pojęcie „organizacji prowadzącej badania i upowszechniającej wiedzę” – Placówka szkolnictwa wyższego prowadząca działalność gospodarczą i działalność o charakterze niegospodarczym – Określenie podstawowego celu]	7
2022/C 463/09	Sprawa C-199/21: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzgericht – Austria) – DN/Finanzamt Österreich [Odesłanie prejudycjalne – Zabezpieczenie społeczne – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Artykuły 67 i 68 – Świadczenia rodzinne – Prawo do świadczeń emerytalnych lub rentowych – Uprawniony do emerytur lub rent wypłacanych przez dwa państwa członkowskie – Państwo (-a) członkowskie, w którym (-ych) ten emeryt lub rencista jest uprawniony do świadczeń rodzinnych – Rozporządzenie (WE) nr 987/2009 – Artykuł 60 ust. 1 zdanie trzecie – Ustawodawstwo państwa członkowskiego przewidujące przyznanie świadczeń rodzinnych rodzicowi, który przyjął dziecko do swojego gospodarstwa domowego – Zaniechanie złożenia przez tego rodzica wniosku o przyznanie tych świadczeń – Obowiązek uwzględnienia wniosku złożonego przez drugiego rodzica – Żądanie zwrotu świadczeń rodzinnych wypłaconych drugiemu rodzicowi – Dopuszczalność]	8

2022/C 463/10	Sprawa C-256/21: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht München – Niemcy) – KP/TV, Gemeinde Bodman-Ludwigshafen [Odesłanie prejudycjalne – Znak towarowy Unii Europejskiej – Rozporządzenie (UE) 2017/1001 – Artykuł 124 lit. a) i d) – Artykuł 128 – Właściwość sądów orzekających w sprawach unijnych znaków towarowych – Powództwo o stwierdzenie naruszenia prawa do znaku towarowego – Roszczenie wzajemne o unieważnienie prawa do znaku – Cofnięcie powództwa o stwierdzenie naruszenia prawa do znaku – Rozstrzygnięcie roszczenia wzajemnego – Samodzielny charakter roszczenia wzajemnego]	9
2022/C 463/11	Sprawa C-355/21: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy – Polska) – Perfumesco.pl sp. z o.o., sp. k./Procter & Gamble International Operations SA [Odesłanie prejudycjalne – Własność intelektualna – Dyrektywa 2004/48/WE – Egzekwowanie praw własności intelektualnej – Artykuł 10 – Środki naprawcze – Zniszczenie towarów – Pojęcie „naruszania prawa własności intelektualnej” – Towary opatrzone unijnym znakiem towarowym]	9
2022/C 463/12	Sprawa C-397/21: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék – Węgry) – HUMDA Magyar Autó-Motorsport Fejlesztési Ügynökség Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága [Odesłanie prejudycjalne – Harmonizacja ustawodawstw podatkowych – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Sprzedaż niepodlegająca opodatkowaniu VAT – VAT nienależnie wykazany na fakturze i zapłacony – Likwidacja usługodawcy – Odmowa zwrotu odbiorcy przez organ podatkowy nienależnie zapłaconego VAT – Zasady skuteczności, neutralności podatkowej i niedyskryminacji]	10
2022/C 463/13	Sprawa C-405/21: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Više sodišče v Mariboru – Słowenia) – FV/NOVA KREDITNA BANKA MARIBOR d.d. [Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 93/13/EWG – Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich – Artykuł 3 ust. 1 i art. 8 – Kryteria oceny nieuczciwego charakteru warunku umownego – Znacząca nierównowaga wynikających z umowy praw i obowiązków stron – Wymóg dobrej wiary przedsiębiorcy – Możliwość zapewnienia wyższego poziomu ochrony niż poziom ochrony przewidziany w dyrektywie]	11
2022/C 463/14	Sprawa C-431/21: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Bremen – Niemcy) – X GmbH & Co. KG/Finanzamt Bremen [Odesłanie prejudycjalne – Swoboda przedsiębiorczości i swoboda świadczenia usług – Podatek dochodowy od osób prawnych – Ustalenie podlegającego opodatkowaniu dochodu spółek – Transakcje dotyczące stosunków z zagranicą – Obowiązek w zakresie dokumentacji podatkowej dotyczącej stosunków handlowych między osobami pozostającymi w stosunku współzależności – Oszacowanie i zwiększenie podlegającego opodatkowaniu dochodu z tytułu sankcji]	12
2022/C 463/15	Sprawa C-437/21: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Liberty Lines SpA/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti [Odesłanie prejudycjalne – Transport – Rozporządzenie (EWG) nr 3577/92 – Artykuły 1 i 4 – Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 – Artykuł 1 – Bezpośrednie udzielanie zamówień na świadczenie usług publicznych – Usługi publiczne w zakresie szybkiego pasażerskiego przewozu morskiego – Zrównanie z usługami transportu kolejowego drogą morską]	12
2022/C 463/16	Sprawa C-593/21: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Belgia) – NY/Herios SARL [Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 86/653/EWG – Artykuł 17 ust. 2 lit. a) – Przedstawiciele handlowi działający na własny rachunek – Rozwiązanie umowy agencyjnej przez zleceniodawcę – Świadczenie wyrównawcze na rzecz przedstawiciela – Świadczenie wyrównawcze – Świadczenie usług przedstawicielstwa handlowego w ramach podwykonawstwa – Prawo przedstawiciela handlowego działającego jako podwykonawca do części świadczenia wyrównawczego należnego głównemu przedstawicielowi handlowemu, odpowiadającej klienteli pozyskanej przez przedstawiciela handlowego działającego jako podwykonawca]	13
2022/C 463/17	Sprawa C-79/22 P: Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 17 grudnia 2021 r. w sprawie T-719/21, Correia de Matos/Komisja, wniesione w dniu 8 lutego 2022 r. przez Carlosa Correię de Matosa	14

2022/C 463/18	Sprawa C-446/22 P: Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 4 maja 2022 r. w sprawie T-237/21, Fidelity National Information Services/EUIPO – IFIS (FIS), wniesione w dniu 5 lipca 2022 r. przez Fidelity National Information Services, Inc.	14
2022/C 463/19	Sprawa C-533/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Argeş (Rumunia) w dniu 9 sierpnia 2022 r. – Adient Ltd & Co.Kg/Agentia Națională de Administrare Fiscală, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Argeş	14
2022/C 463/20	Sprawa C-540/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg (Niderlandy) w dniu 11 sierpnia 2022 r. – SN i in./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	15
2022/C 463/21	Sprawa C-549/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep (Niderlandy) w dniu 18 sierpnia 2022 r. – X/Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank	16
2022/C 463/22	Sprawa C-572/22 P: Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 13 czerwca 2022 r., w sprawie T-334/21, Mendes de Almeida/Rada, wniesione w dniu 26 sierpnia 2022 r. przez Anę Carlę Mendes de Almeida	17
2022/C 463/23	Sprawa C-585/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 7 września 2022 r. – X BV/Staatssecretaris van Financiën	17
2022/C 463/24	Sprawa C-590/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Wesel (Niemcy) w dniu 9 września 2022 r. – AT, BT/PS GbR, VG, MB, DH, WB, GS	18
2022/C 463/25	Sprawa C-596/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Minden (Niemcy) w dniu 15 września 2022 r. – J.O./Kreis Gütersloh	18
2022/C 463/26	Sprawa C-598/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 16 września 2022 r. – Società Italiana Imprese Balneari Srl/Comune di Rosignano Marittimo i in.	19
2022/C 463/27	Sprawa C-651/22: Skarga wniesiona w dniu 17 października 2022 r. – Komisja Europejska/Republika Portugalska	20
2022/C 463/28	Sprawa C-668/22: Skarga wniesiona w dniu 21 października 2022 r. – Komisja Europejska/Republika Słowacka	21
Sąd		
2022/C 463/29	Sprawa T-421/17 RENV: Wyrok Sądu z dnia 28 września 2022 r. – Leino-Sandberg/Parlament [Dostęp do dokumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – Dokument dotyczący decyzji odmawiającej osobie trzeciej pełnego dostępu do tabeli sporządzonych w ramach rozmów trójstronnych związanych z wnioskiem dotyczącym rozporządzenia Parlamentu i Rady w sprawie Europolu, uchylającego decyzje 2009/371/WSiSW i 2005/681/WSiSW – Odmowa dostępu – Artykuł 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia nr 1049/2001 – Wyjątek dotyczący ochrony postępowań sądowych i opinii prawnych]	22
2022/C 463/30	Sprawa T-502/19: Wyrok Sądu z dnia 12 października 2022 r. – Corneli/EBC [Unia gospodarcza i walutowa – Unia bankowa – Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja instytucji kredytowych – Środki wczesnej interwencji – Decyzja EBC o oddaniu Banca Carige pod zarząd tymczasowy – Skarga o stwierdzenie nieważności – Skarga wniesiona przez akcjonariusza – Legitymacja procesowa czynna – Interes prawny inny niż interes banku – Dopuszczalność – Naruszenie prawa przy określeniu podstawy prawnej – Wykładnia zgodna prawa krajowego przez sąd Unii – Granica – Zakaz wykładni prawa krajowego contra legem]	22
2022/C 463/31	Sprawa T-552/19 OP: Wyrok Sądu z dnia 28 września 2022 r. – Malacalza Investimenti/EBC [Dostęp do dokumentów – Decyzja 2004/258/WE – Decyzja o oddaniu Banca Carige pod zarząd tymczasowy – Odmowa udzielenia dostępu – Wyjątek dotyczący ochrony poufności informacji chronionych jako takie na mocy prawa unijnego – Ogólne domniemanie poufności – Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych określonej osoby fizycznej lub prawnej, w tym w odniesieniu do własności intelektualnej – Pojęcie informacji poufnych – Obowiązek uzasadnienia – Sprzeciw]	23

2022/C 463/32	Sprawa T-627/20: Wyrok Sądu z dnia 28 września 2022 r. – LAICO/Rada [Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Libii – Zamrożenie środków finansowych – Wykaz osób, grup i podmiotów, do których zastosowanie ma zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych – Pozostawienie nazwy skarżącej w wykazie – Błąd w ocenie]	24
2022/C 463/33	Sprawa T-711/20: Wyrok Sądu z dnia 5 października 2022 r. – Puma/EUIPO – CMS (CMS Italy) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Graficzny znak towarowy CMS Italy – Wcześniejsze graficzne międzynarodowe znaki towarowe przedstawiające zwierzę z rodziny kotowatych skaczące w lewą stronę i wcześniejszy graficzny międzynarodowy znak towarowy PUMA – Względna podstawa odmowy rejestracji – Naruszenie renomy – Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Podobieństwo oznaczeń – Dowód istnienia renomy – Ocena całościowa]	25
2022/C 463/34	Sprawa T-761/20: Wyrok Sądu z dnia 5 października 2022 r. – European Dynamics Luxembourg/EBC [Zamówienia publiczne – Postępowanie przetargowe – Wykluczenie z postępowania o udzielenie zamówienia – Oferta rażąco niska – Próby wywarcia niewłaściwego wpływu na proces decyzyjny – Nieprzestrzeganie zasad dotyczących komunikowania się – Proporcjonalność – Obowiązek uzasadnienia – Nadużycie władzy – Odpowiedzialność pozaumowna]	26
2022/C 463/35	Sprawa T-83/21: Wyrok Sądu z dnia 12 października 2022 r. – Van Walle/ECDC [Służba publiczna – Personel tymczasowy – Personel ECDC – Decyzja o nieprzedłużeniu umowy – Oczywisty błąd w ocenie – Nadużycie władzy – Obowiązek dbałości – Prawo do bycia wysłuchanym – Skarga o stwierdzenie nieważności i o odszkodowanie]	26
2022/C 463/36	Sprawa T-88/21: Wyrok Sądu z dnia 12 października 2022 r. – Paesen/ESDZ [Służba publiczna – Urzędnik – Personel ESDZ pełniący służbę w państwie trzecim – Szef delegatury – Okres próbny dla kadry zarządzającej – Końcowe sprawozdanie z oceny okresu próbnego dla kadry zarządzającej – Akt niewywołujący niekorzystnych skutków – Niedopuszczalność – Przeniesienie na stanowisko niekierownicze w siedzibie ESDZ – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do bycia wysłuchanym – Warunki stosowania art. 11 decyzji Komisji C(2008) 5028/2 z dnia 9 września 2008 r. w sprawie personelu zarządzającego średniego szczebla do szefów delegatury – Niezałączenie dokumentów do akt osobowy – Interes służby – Nadużycie władzy – Wniosek o udzielenie wsparcia – Decyzja oddalająca wniosek – Odpowiedzialność]	27
2022/C 463/37	Sprawa T-168/21: Wyrok Sądu z dnia 5 października 2022 r. – Magnetec/EUIPO (Jasnoniebieski) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie unijnego znaku towarowego tworzonego przez odcień – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – jasnoniebieskiego – Ograniczenie towarów wskazanych w zgłoszeniu znaku towarowego – Artykuł 49 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001 – Wymogi jasności i precyzji – Artykuł 33 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001 – Obowiązek uzasadnienia – Artykuł 94 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001]	28
2022/C 463/38	Sprawa T-174/21: Wyrok Sądu z dnia 28 września 2022 r. – Agrofert/Parlament [Dostęp do dokumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – Dokumenty dotyczące dochodzenia przeciwko byłemu premierowi Republiki Czeskiej w związku ze sprzeniewierzeniem funduszy europejskich i możliwymi konfliktami interesów – Odmowa dostępu – Wyjątek dotyczący ochrony celów kontroli, dochodzenia i audytu – Częściowa utrata interesu prawnego – Częściowe umorzenie postępowania – Obowiązek uzasadnienia]	28
2022/C 463/39	Sprawa T-222/21: Wyrok Sądu z dnia 12 października 2022 r. – Shopify/EUIPO – Rossi i in. (Shoppi) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Graficzny unijny znak towarowy Shoppi – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy SHOPIFY – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 60 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Brak wzmocnionego charakteru odróżniającego wcześniejszego znaku towarowego – Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z Unii i z Euratomu (brexit)]	29
2022/C 463/40	Sprawa T-311/21: Wyrok Sądu z dnia 5 października 2022 r. – SV/EBI [Służba publiczna – Personel EBI – Ocena wyników pracy – Awans – Skarga administracyjna – Postępowanie szczególne stosowane do decyzji w sprawie oceny – Zasada zgodności między skargą administracyjną a późniejszą skargą – Dogłębność kontroli – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do bycia wysłuchanym – Oczywisty błąd w ocenie – Odpowiedzialność]	30

2022/C 463/41	Sprawa T-352/21: Wyrok Sądu z dnia 28 września 2022 r. – Oi Dromoi tis Elias/Komisja [Prawo instytucjonalne – Wybór partnerów do prowadzenia działań programu Europe Direct (2021 – 2025) w Grecji – Procedura wezwania do składania ofert – Kryteria kwalifikowalności – Odrzucenie kandydatury]	30
2022/C 463/42	Sprawa T-429/21: Wyrok Sądu z dnia 5 października 2022 r. – Aldi Einkauf / EUIPO – Cantina sociale Tollo (ALDIANO) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy ALDIANO – Wcześniejsze słowne unijne znaki towarowe i rejestracja międzynarodowa ALDI – Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego – Artykuł 64 rozporządzenia (UE) 2017/1001]	31
2022/C 463/43	Sprawa T-454/21: Wyrok Sądu z dnia 28 września 2022 r. – G-Core Innovations/EUIPO – Coretransform (G CORELABS) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego G CORELABS – Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy CORE – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]	31
2022/C 463/44	Sprawa T-496/21: Wyrok Sądu z dnia 12 października 2022 r. – Vassallo Andrés/Parlament [Prawo instytucjonalne – Komisja Petycji Parlamentu – Petycja dotycząca systemu odpowiedzialności dyscyplinarnej pracowników administracji publicznej w Hiszpanii – Kwestia nieobjęta obszarem działalności Unii – Obowiązek uzasadnienia – Konflikt interesów – Wpływ zamieszczenia online statusu petycji na portalu internetowym petycji Parlamentu)]	32
2022/C 463/45	Sprawa T-517/21: Wyrok Sądu z dnia 28 września 2022 r. – Grieger/Komisja [Służba publiczna – Urzędnicy – Oddelegowanie – Zobowiązanie do przeniesienia na stanowisko średniego szczebla kierowniczego po upływie okresu oddelegowania – Wniosek o przeniesienie – Interes służby – Obowiązek uzasadnienia – Uzasadnione oczekiwania – Obowiązek dbałości o dobro urzędnika]	33
2022/C 463/46	Sprawa T-524/21: Wyrok Sądu z dnia 12 października 2022 r. – Saure/Komisja [Dostęp do dokumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – Korespondencja Komisji z AstraZenecą i organami niemieckimi dotycząca ilości szczepionek przeciwko COVID-19 i terminu ich dostawy – Wyjątek dotyczący ochrony postępowań sądowych – Dokumenty, które zostały przedstawione w ramach postępowania sądowego zamkniętego w momencie wydania decyzji odmawiającej udzielenia dostępu – Wyjątek dotyczący ochrony życia prywatnego i integralności jednostki – Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych osoby trzeciej]	33
2022/C 463/47	Sprawa T-537/21: Wyrok Sądu z dnia 5 października 2022 r. – bett1.de/EUIPO – XXXLutz Marken (BODY STAR) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego BODY STAR – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy Bodyguard – Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy Bodyguard – Względna podstawa odmowy rejestracji – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	34
2022/C 463/48	Sprawa T-539/21: Wyrok Sądu z dnia 5 października 2022 r. – the airscreen company/EUIPO – Moviescreens Rental (airframe) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Graficzny znak towarowy airframe – Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Charakter odróżniający – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001]	35
2022/C 463/49	Sprawa T-572/21: Wyrok Sądu z dnia 28 września 2022 r. – Copal Tree Brands/EUIPO – Sumol + Compal Marcas (COPAL TREE) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego COPAL TREE – Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy COMPAL – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	36
2022/C 463/50	Sprawa T-589/21: Wyrok Sądu z dnia 12 października 2022 r. – Serrano Velázquez/Parlament [Prawo instytucjonalne – Komisja Petycji Parlamentu – Petycja dotycząca naruszenia przez władze hiszpańskie prawa Unii w dziedzinie praw podstawowych – Decyzja o pozostawieniu petycji bez biegu – Obowiązek uzasadnienia]	36
2022/C 463/51	Sprawa T-599/21: Wyrok Sądu z dnia 5 października 2022 r. – bett1.de/EUIPO – XXXLutz Marken (Body-Star) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy Body-Star – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy Bodyguard – Względna podstawa odmowy rejestracji – Artykuł 60 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001 w związku z art. 8 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia]	37

2022/C 463/52	Sprawa T-618/21: Wyrok Sądu z dnia 5 października 2022 r. – WV/CdT [Służba publiczna – Personel tymczasowy – Zwolnienie chorobowe – Nieusprawiedliwione nieobecności – Rozwiązanie umowy bez wypowiedzenia – Artykuł 16 WZIP – Artykuł 48 lit. b) WZIP – Odpowiedzialność]	37
2022/C 463/53	Sprawa T-652/21: Wyrok Sądu z dnia 12 października 2022 r. – L. Oliva Torras/EUIPO – Mecánica del Frío (Urządzenia sprzęgające do pojazdów) [Wzór wspólnotowy – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru – Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający urządzenie sprzęgające służące do przyłączania urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych do pojazdów silnikowych – Podstawy unieważnienia – Nowość – Indywidualny charakter – Artykuły 5, 6 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002 – Ujawnienie wcześniejszego wzoru – Artykuł 7 rozporządzenia nr 6/2002 – Zakres wniosku o unieważnienie – Wcześniejszy wzór przedstawiony po złożeniu wniosku o unieważnienie – Artykuł 28 ust. 1 lit. b) ppkt i), v) i vi) rozporządzenia (WE) nr 2245/2002]	38
2022/C 463/54	Sprawa T-656/21: Wyrok Sądu z dnia 12 października 2022 r. – H/2 Credit Manager/EUIPO – Hcapital Partners SCR (H/2 CAPITAL PARTNERS) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego H/2 CAPITAL PARTNERS – Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy HCapital – Względna podstawa odmowy rejestracji – Właściwy krąg odbiorców – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Podobieństwo usług – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	39
2022/C 463/55	Sprawa T-663/21: Wyrok Sądu z dnia 28 września 2022 r. – Zegers/Komisja [Służba publiczna – Urzędnicy – Emerytura – Przeniesienie krajowych uprawnień emerytalnych – Warunek nabycia przed podjęciem służby w Unii – Uwzględnienie przez organ krajowy okresu następującego po rozpoczęciu służby w Unii]	39
2022/C 463/56	Sprawa T-696/21: Wyrok Sądu z dnia 5 października 2022 r. – Les Bordes Golf International/EUIPO – Mast-Jägermeister (LES BORDES) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego LES BORDES – Wcześniejszy graficzny międzynarodowy znak towarowy zawierający figurę składającą się w szczególności z głowy jelenia – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	40
2022/C 463/57	Sprawa T-752/21: Wyrok Sądu z dnia 12 października 2022 r. – Associação do Socorro e Amparo/EUIPO – De Bragança (quis ut Deus) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Graficzny unijny znak towarowy quis ut Deus – Brak rzeczywistego używania znaku towarowego – Artykuł 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	40
2022/C 463/58	Sprawa T-802/21: Wyrok Sądu z dnia 5 października 2022 r. – just-organic.com/EUIPO (JUST ORGANIC) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego JUST ORGANIC – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	41
2022/C 463/59	Sprawa T-58/22: Wyrok Sądu z dnia 28 września 2022 r. – Labaš/EUIPO (FRESH) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego FRESH – Względne podstawy odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) i ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001]	42
2022/C 463/60	Sprawa T-738/18 RENV: Postanowienie Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Dragnea/Komisja [Dochodzenia zewnętrzne OLAF – Odmowa dostępu do akt z dochodzenia OLAF – Cofnięcie i zastąpienie zaskarżonego aktu – Następcza bezprzedmiotowość sporu – Umorzenie postępowania]	42
2022/C 463/61	Sprawa T-517/19 INTP: Postanowienie Sądu z dnia 5 października 2022 r. – Homoki/Komisja [Wykładnia wyroku – Niedopuszczalność]	43
2022/C 463/62	Sprawa T-45/20: Postanowienie Sądu z dnia 5 października 2022 r. – KRBL/EUIPO – P.K. Overseas (INDIA SALAM Pure Basmati Rice) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Wygaśnięcie prawa z rejestracji międzynarodowej zgłoszonego znaku towarowego – Następcza bezprzedmiotowość sporu – Umorzenie postępowania]	43
2022/C 463/63	Sprawy połączone T-101/21 i T-213/21: Postanowienie Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Primagra i Mlékárna Hlinsko/Komisja [Środek tymczasowy – Europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne – EFRROW – Fundusz Spójności – EFS – Rozporządzenie (UE) nr 1303/2013 – Pismo w sprawie realizacji zaleceń sformułowanych przez Komisję w wyniku audytu w sprawie jakoby istniejących konfliktów interesów – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Akt przygotowawczy – Niedopuszczalność]	44

2022/C 463/64	Sprawa T-514/21: Postanowienie Sądu z dnia 19 października 2022 r. – Associazione „Terra Mia Amici No Tap”/EBI [Skarga na bezczynność – Środowisko naturalne – Finansowanie gazociągu transadriatyckiego – Uchwała Rady Dyrektorów EBI zatwierdzająca finansowanie – Artykuł 10 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 – Wniosek o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej – Odpowiedź sporządzona po wniesieniu skargi – Wniosek o wydanie nakazu – Brak właściwości – Zarzut niedopuszczalności – Umorzenie postępowania]	44
2022/C 463/65	Sprawa T-518/21: Postanowienie Sądu z dnia 15 września 2022 r. – European Paper Packaging Alliance/Komisja [Środek tymczasowy – Środowisko – Wytyczne Komisji dotyczące produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych – Dyrektywa (UE) 2019/904 – Zmniejszenie wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Niedopuszczalność]	45
2022/C 463/66	Sprawa T-624/21: Postanowienie Sądu z dnia 22 września 2022 r. – Primagran/EUIPO – Primagaz (primagran) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego primagran – Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy PRIMA – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Artykuł 27 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/625 – Artykuł 95 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001 – Zakaz reformatio in peius – Skarga prawnie oczywiście bezzasadna]	46
2022/C 463/67	Sprawa T-653/21: Postanowienie Sądu z dnia 20 października 2022 r. – Callaway/Komisja [Skarga o stwierdzenie nieważności – Wspólna polityka rolna – Wspólny katalog odmian gatunków roślin rolniczych – Nowe odmiany roślin – Producent odmiany konopi Finola – Obszary upraw w Polsce – Odmiany konopi kwalifikujące się do otrzymania wsparcia finansowego w ramach wspólnej polityki rolnej – Zawartość tetrahydrokanabinolu (THC) – Zezwolenie udzielone Polsce na ustanowienie na swoim terytorium zakazu wprowadzania do obrotu odmiany konopi Finola – Brak bezpośredniego oddziaływania – Niedopuszczalność]	46
2022/C 463/68	Sprawa T-697/21: Postanowienie Sądu z dnia 28 września 2022 r. – FC/AUEA [Służba publiczna – Personel tymczasowy – Postępowanie dyscyplinarne – Oddalenie wniosku o zawieszenie postępowania dyscyplinarnego w oczekiwaniu na wydanie przez Sąd orzeczeń w sprawach powiązanych – Wydanie orzeczeń Sądu w sprawach powiązanych w trakcie postępowania – Umorzenie postępowania]	47
2022/C 463/69	Sprawa T-788/21: Postanowienie Sądu z dnia 19 września 2022 r. – TDK Foil Italy/Komisja [Skarga o stwierdzenie nieważności – Polityka handlowa – Dumping – Przywóz wyrobów walcowanych płaskich z aluminium pochodzących Chin – Ostateczne cło antydumpingowe – Importer niepowiązany – Brak indywidualnego oddziaływania – Niedopuszczalność]	48
2022/C 463/70	Sprawa T-1/22: Postanowienie Sądu z dnia 5 października 2022 r. – Airoidi Metalli/Komisja [Skarga o stwierdzenie nieważności – Dumping – Przywóz wyrobów walcowanych płaskich z aluminium pochodzących z Chin – Nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego – Importer – Akt regulacyjny wymagający przyjęcia środków wykonawczych – Brak indywidualnego oddziaływania – Niedopuszczalność]	48
2022/C 463/71	Sprawa T-41/22: Postanowienie Sądu z dnia 11 października 2022 r. – Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris/Parlament [Skarga o stwierdzenie nieważności – Rezolucja Parlamentu w sprawie pierwszej rocznicy faktycznego zakazu aborcji w Polsce – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Niedopuszczalność]	49
2022/C 463/72	Sprawa T-53/22: Postanowienie Sądu z dnia 30 września 2022 r. – Collard/ID [Prawo instytucjonalne – Członek Parlamentu – Zawieszenie i wykluczenie posła z jego grupy politycznej – Skarżący, który przestał odpowiadać na wezwania Sądu – Umorzenie]	49
2022/C 463/73	Sprawa T-54/22: Postanowienie Sądu z dnia 30 września 2022 r. – Rivière/ID [Prawo instytucjonalne – Członek Parlamentu – Zawieszenie i wykluczenie posła z jego grupy politycznej – Skarżący, który przestał odpowiadać na wezwania Sądu – Umorzenie]	50
2022/C 463/74	Sprawa T-101/22: Postanowienie Sądu z dnia 7 października 2022 r. – OG i in./Komisja [Skarga o stwierdzenie nieważności – Rozporządzenie delegowane (UE) 2022/503 – Rozporządzenie delegowane (UE) 2021/2288 – Rozporządzenie (UE) 2021/953 – Unijne cyfrowe zaświadczenie COVID – Swobodny przepływ osób – Ograniczenia – Brak bezpośredniego oddziaływania – Niedopuszczalność]	51
2022/C 463/75	Sprawa T-103/22: Postanowienie Sądu z dnia 7 października 2022 r. – ON/Komisja [Skarga o stwierdzenie nieważności – Rozporządzenie delegowane (UE) 2021/2288 – Rozporządzenie (UE) 2021/953 – Unijne cyfrowe zaświadczenie COVID – Swobodny przepływ osób – Ograniczenia – Brak bezpośredniego oddziaływania – Niedopuszczalność]	51

2022/C 463/76	Sprawa T-134/22: Postanowienie Sądu z dnia 26 września 2022 r. – OO/EBI [Służba publiczna – Personel EBI – Wynagrodzenie – Dodatek za pracę poza krajem pomniejszony o połowę – Rozliczenie wynagrodzenia – Termin do wniesienia skargi – Niedopuszczalność]	52
2022/C 463/77	Sprawa T-165/22: Postanowienie Sądu z dnia 12 października 2022 r. – Saure/Komisja [Skarga o stwierdzenie nieważności – Dostęp do dokumentów – Odmowa dostępu – Zawisłość sporu – Niedopuszczalność]	52
2022/C 463/78	Sprawa T-281/22 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 21 września 2022 r. – Xpand Consortium i in./Komisja [Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Zamówienia publiczne na usługi – Świadczenie usług obejmujących opracowanie, wdrożenie, konserwację/obsługę, wsparcie i doradztwo w odniesieniu do systemów informatycznych w dziedzinie rachunkowości/finansów oraz systemów informatycznych w dziedzinie finansów – Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych – Brak pilnego charakteru]	53
2022/C 463/79	Sprawa T-416/22 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 18 października 2022 r. – Fresenius Kabi Austria i in./Komisja [Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Produkty lecznicze stosowane u ludzi – Dyrektywa 2001/83/WE – Pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktów leczniczych zawierających substancję czynną „roztwory hydroksyetyloskrobi (HES) do infuzji” – Wniosek o zawieszenie wykonania – Brak pilnego charakteru]	53
2022/C 463/80	Sprawa T-581/22: Skarga wniesiona w dniu 19 września 2022 r. – ECE Group/EUIPO – ECE Piknik Ürünleri Plastik ve Kömür Üretim İthalat İhracat (ECE QUALITY OF LIFE)	54
2022/C 463/81	Sprawa T-593/22: Skarga wniesiona w dniu 23 września 2022 r. – RM/Parlament	55
2022/C 463/82	Sprawa T-630/22: Skarga wniesiona w dniu 10 października 2022 r. – Topper Argentina/EUIPO – Ningbo Xiangxinli Network Technology (wetoper)	56
2022/C 463/83	Sprawa T-631/22: Skarga wniesiona w dniu 11 października 2022 r. – Beijing Unicorn Technology/EUIPO – WD Plus (Przedstawienie okręgu z dwoma ostrymi szpicami)	56
2022/C 463/84	Sprawa T-639/22: Skarga wniesiona w dniu 12 października 2022 r. – VF International/EUIPO – Super Brand Licencing (GEOGRAPHICAL NORWAY EXPEDITION)	57
2022/C 463/85	Sprawa T-645/22: Skarga wniesiona w dniu 15 października 2022 r. – C. & S./EUIPO – Scuderia AlphaTauri (CS jeans your best fashion partner)	58
2022/C 463/86	Sprawa T-646/22: Skarga wniesiona w dniu 14 października 2022 r. – Piaggio & C./EUIPO – e-bility (Scooter)	58
2022/C 463/87	Sprawa T-647/22: Skarga wniesiona w dniu 17 października 2022 r. – Puma/EUIPO – Handelsmaatschappij J. Van Hilst (Buty)	59
2022/C 463/88	Sprawa T-649/22: Skarga wniesiona w dniu 14 października 2022 r. – Shammout/Rada	60
2022/C 463/89	Sprawa T-653/22: Skarga wniesiona w dniu 19 października 2022 r. – Silex/Komisja	60
2022/C 463/90	Sprawa T-335/20: Postanowienie Sądu z dnia 14 października 2022 r. – Republika Czeska/Komisja	61
2022/C 463/91	Sprawa T-11/22: Postanowienie Sądu z dnia 14 października 2022 r. – Medivet Group/EUIPO (MEDIVET)	61
2022/C 463/92	Sprawa T-138/22: Postanowienie Sądu z dnia 19 października 2022 r. – HCP/EUIPO – Timm Health Care (PYLOMED)	62

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2022/C 463/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 451 z 28.11.2022.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 441 z 21.11.2022.

Dz.U. C 432 z 14.11.2022.

Dz.U. C 424 z 7.11.2022.

Dz.U. C 418 z 31.10.2022.

Dz.U. C 408 z 24.10.2022.

Dz.U. C 398 z 17.10.2022.

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal du travail francophone de Bruxelles – Belgia) – L.F./S.C.R.L.

(Sprawa C-344/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Dyrektywa 2000/78/WE – Stworzenie ogólnych warunków ramowych równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy – Zakaz dyskryminacji ze względu na religię lub przekonania – Wewnętrzna regulacja przedsiębiorstwa prywatnego zakazująca jakiegokolwiek wyrażania w miejscu pracy przekonań religijnych, światopoglądowych lub politycznych – Zakaz obejmujący wypowiedzi, ubiór lub każdy inny sposób wyrażania tych przekonań – Noszenie stroju o wydziwisku religijnym]

(2022/C 463/02)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: L.F.

Strona pozwana: S.C.R.L.

Sentencja

- 1) Artykuł 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy interpretować w ten sposób, że wyrażenie „religia lub przekonania”, którymi ten artykuł się posługuje, stanowią jedną i tę samą przyczynę dyskryminacji, obejmującą zarówno przekonania religijne, jak i przekonania światopoglądowe czy duchowe.
- 2) Artykuł 2 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2000/78 należy interpretować w ten sposób, że postanowienie regulaminu pracy przedsiębiorstwa zakazujące pracownikom wyrażania poprzez wypowiedzi, ubiór lub w inny sposób swoich przekonań religijnych, światopoglądowych lub politycznych, bez względu na ich charakter, nie stanowi względem pracowników, którzy pragną korzystać z wolności religii i sumienia poprzez widoczne noszenie symbolu lub stroju wynikającego z nakazów religijnych, przejawu bezpośredniej dyskryminacji „ze względu na religię lub przekonania” w rozumieniu tej dyrektywy, o ile owo postanowienie jest stosowane w sposób ogólny i bez rozróżnienia.
- 3) Artykuł 1 dyrektywy 2000/78 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, by przepisy krajowe mające na celu transpozycję tej dyrektywy do prawa krajowego, interpretowane w ten sposób, że przekonania religijne i światopoglądowe stanowią dwie odrębne przyczyny dyskryminacji, można było traktować jako „przepisy bardziej korzystne w celu ochrony zasady równego traktowania od przepisów ustanowionych w [tej dyrektywie]” w rozumieniu jej art. 8 ust. 1.

⁽¹⁾ Dz.U. C 339 z 12.10.2020.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Köln – Niemcy) – M2Beauté Cosmetics GmbH/Bundesrepublik Deutschland.

(Sprawa C-616/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Produkty lecznicze stosowane u ludzi – Dyrektywa 2001/83/WE – Artykuł 1 pkt 2 lit. b) – Pojęcie „produktu leczniczego wedle funkcji” – Brak badań naukowych – Wiedza naukowa dotycząca analogu strukturalnego – Rozporządzenie (WE) nr 1223/2009 – Produkt kosmetyczny – Konkretnie korzystne skutki dla zdrowia ludzkiego – Bezpośrednie lub pośrednie korzystne skutki – Pozytywny wpływ na wygląd]

(2022/C 463/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: M2Beauté Cosmetics GmbH

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Sentencja

- 1) Artykuł 1 pkt 2 lit. b) dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, zmienionej dyrektywą 2010/84/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2010 r. w zakresie nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii,

należy interpretować w ten sposób, że:

organ krajowy, dokonując klasyfikacji produktu jako „produktu leczniczego” w rozumieniu tego przepisu, może ustalić właściwości farmakologiczne tego produktu w oparciu o wiedzę naukową dotyczącą analogu strukturalnego wspomnianej substancji, jeżeli nie są dostępne żadne badania naukowe dotyczące substancji wchodzącej w skład tego produktu i jeżeli stopień analogii pozwala na podstawie obiektywnej i naukowo uzasadnionej analizy domniemywać, że substancja obecna w produkcie w danym stężeniu posiada te same właściwości co istniejąca substancja, dla której wymagane badania są dostępne.

- 2) Artykuł 1 pkt 2 lit. b) dyrektywy 2001/83, zmienionej dyrektywą 2010/84,

należy interpretować w ten sposób, że:

produkt, który zmienia funkcje fizjologiczne, można zaklasyfikować jako „produkt leczniczy” w rozumieniu tego przepisu tylko wtedy, gdy ma konkretny korzystny wpływ na zdrowie. W tym względzie poprawa wyglądu powodująca pośrednią korzyść wynikającą ze zwiększenia poczucia własnej wartości lub dobrego samopoczucia, jest wystarczająca, jeżeli pozwala na leczenie uznanego schorzenia. Natomiast produktu, który poprawia wygląd nie odznaczając się szkodliwymi właściwościami i który jest pozbawiony korzystnych skutków dla zdrowia, nie można zaklasyfikować jako „produktu leczniczego” w rozumieniu tego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 72 z 1.3.2021.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy – Polska) – Gmina Wieliszew/Syndyk masy upadłości Spółdzielczego Banku Rzemiosła i Rolnictwa w Wołominie w upadłości likwidacyjnej

(Sprawa C-698/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Fundusze strukturalne – Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR) – Fundusz Spójności – Rozporządzenie (WE) nr 1083/2006 – Rozporządzenie (UE) nr 1303/2013 – Finansowanie przez Unię Europejską – Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) – Rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 – Rozporządzenie (WE) nr 1698/2005 – Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 – Umowa o udzielenie dotacji – Środki wypłacone beneficjentowi na rachunek prowadzony przez bank w upadłości – Uregulowanie krajowe, które nie wyłącza owych środków z masy upadłości tego banku]

(2022/C 463/04)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa wnosząca skargę kasacyjną: Gmina Wieliszew

Strona pozwana i druga strona postępowania kasacyjnego: Syndyk masy upadłości Spółdzielczego Banku Rzemiosła i Rolnictwa w Wołominie w upadłości likwidacyjnej

przy udziale: Rzecznika Praw Obywatelskich

Sentencja

Artykuł 2 pkt 5 oraz art. 3, 4, 57, 70 i 80 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 423/2012 z dnia 22 maja 2012 r., art. 11, 54, 56 i 58 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008, a także art. 2 lit. i), art. 3 i 4 oraz art. 72 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które z jednej strony nie pozwala podmiotowi, który otrzymał środki w ramach programów współfinansowanych z budżetu Unii Europejskiej, na uzyskanie wyłączenia tych środków z masy upadłości banku, gdy owe środki wpłacono na rachunek prowadzony przez ten bank, którego upadłość następnie ogłoszono, a z drugiej strony nie przewiduje wyłączenia rzeczonych środków z owej masy upadłości.

⁽¹⁾ Dz.U. C 182 z 10.5.2021.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep – Niderlandy) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank/X, Y/Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(Sprawa C-713/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Artykuł 11 ust. 3 lit. a) i e) – Osoba mająca miejsce zamieszkania w jednym państwie członkowskim i wykonująca pracę najemną w innym państwie członkowskim – Umow(-y) o pracę zawarta (-e) z jedną agencją pracy tymczasowej – Praca tymczasowa – Przerwy – Określenie ustawodawstwa mającego zastosowanie w przerwach między okresami świadczenia pracy tymczasowej – Ustanie stosunku pracy]

(2022/C 463/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu głównym

Strony wnoszące środek odwoławczy: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank, Y

Druga strona postępowania: X, Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Sentencja

Artykuł 11 ust. 3 lit. a) i e) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego

należy interpretować w ten sposób, że:

osoba mająca miejsce zamieszkania w jednym państwie członkowskim i świadcząca za pośrednictwem agencji pracy tymczasowej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim pracę tymczasową na terytorium tego innego państwa członkowskiego podlega w trakcie przerw między okresami świadczenia pracy tymczasowej ustawodawstwu państwa członkowskiego, w którym ma miejsce zamieszkania, jeżeli na podstawie umowy o pracę tymczasową stosunek pracy ustaje w trakcie owych przerw.

⁽¹⁾ Dz.U. C 128 z dnia 12.4.2021.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Veliko Tarnovo – Bułgaria) – MC/Direktor na Direksia „Obzhavane i danachno-osiguritelna praktika” Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Sprawa C-1/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 273 – Środki mające na celu zapewnienie prawidłowego poboru VAT – Artykuł 325 ust. 1 TFUE – Obowiązek zwalczania nielegalnych działań naruszających interesy finansowe Unii Europejskiej – Zobowiązania z tytułu VAT podlegającej opodatkowaniu osoby prawnej – Przepisy krajowe przewidujące odpowiedzialność solidarną zarządzającego osobą prawną niebędącego podatnikiem – Czynności rozporządzające dokonane w złej wierze przez zarządzającego – Zubożenie majątku osoby prawnej powodujące niewypłacalność – Brak zapłaty kwot VAT należnych od osoby prawnej w przewidzianych terminach – Odsetki za zwłokę – Proporcjonalność]

(2022/C 463/06)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: MC

Strona przeciwna: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Sentencja

1) Artykuł 273 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej i zasadę proporcjonalności

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym przewidującym mechanizm odpowiedzialności solidarnej za zobowiązania z tytułu podatku od wartości dodanej (VAT) osoby prawnej w następujących okolicznościach:

- osoba solidarnie odpowiedzialna jest zarządcą osoby prawnej lub członkiem jej organu zarządzającego;
- osoba solidarnie odpowiedzialna dokonała w złej wierze płatności z majątku osoby prawnej, które to płatności można zakwalifikować jako ukrytą wypłatę zysków lub dywidend, lub zbyła ten majątek nieodpłatnie lub po cenie znacznie niższej od ceny rynkowej;
- działania w złej wierze spowodowały, że osoba prawna nie może zapłacić całości lub części VAT, do zapłaty którego jest zobowiązana;
- odpowiedzialność solidarna jest ograniczona do kwoty zubożenia majątku poniesionego przez osobę prawną w wyniku działań w złej wierze; oraz
- owa odpowiedzialność solidarna ma charakter wyłącznie subsydiarny i powstaje, jeżeli odzyskanie kwot VAT należnych od osoby prawnej okazuje się niemożliwe.

2) Artykuł 273 dyrektywy 2006/112 i zasadę proporcjonalności

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym przewidującym mechanizm odpowiedzialności solidarnej taki jak opisany w punkcie 1 sentencji niniejszego wyroku, który obejmuje odsetki za zwłokę należne od osoby prawnej z uwagi na niezapłacenie podatku od wartości dodanej w wiążących terminach ustanowionych w przepisach tej dyrektywy w wyniku działań w złej wierze podjętych przez osobę wskazaną jako solidarnie odpowiedzialna.

(¹) Dz.U. C 88 z 15.3.2021.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy – Polska) – Rigall Arteria Management Sp. z o.o. sp. k./Bank Handlowy w Warszawie S.A.

(Sprawa C-64/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 86/653/EWG – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) – Przedstawiciele handlowi działający na własny rachunek – Transakcja zawarta z osobą trzecią, którą przedstawiciel handlowy pozyskał już wcześniej jako klienta – Wynagrodzenie – Bezwzględnie wiążący lub dyspozytywny charakter prawa przedstawiciela do prowizji]

(2022/C 463/07)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca skargę kasacyjną: Rigall Arteria Management Sp. z o.o. sp. k.

Druga strona postępowania: Bank Handlowy w Warszawie S.A.

Sentencja

Artykuł 7 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 86/653/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek,

należy interpretować w ten sposób, że:

można w drodze umowy wprowadzić odstępstwo od prawa, które przepis ten przyznaje przedstawicielowi handlowemu działającemu na własny rachunek, do pobierania prowizji z tytułu transakcji zawartej w czasie trwania umowy agencyjnej z osobą trzecią, którą przedstawiciel ten już wcześniej odnośnie do transakcji tego samego rodzaju pozyskał jako klienta.

(¹) Dz.U. C 182 z 10.5.2021.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratīvā rajona tiesa, Administratīvā apgabaltiesa – Łotwa) – „Baltijas Starptautiskā Akadēmija” SIA (C-164/21), „Stockholm School of Economics in Riga” SIA (C-318/21)/Latvijas Zinātnes padome

(Sprawy połączone C-164/21 i C-318/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (UE) nr 651/2014 – Artykuł 2 pkt 83 – Bezpośrednie i bezwarunkowe odesłanie do prawa Unii – Dopuszczalność pytań – Pomoc na działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną – Pojęcie „organizacji prowadzącej badania i upowszechniającej wiedzę” – Placówka szkolnictwa wyższego prowadząca działalność gospodarczą i działalność o charakterze niegospodarczym – Określenie podstawowego celu]

(2022/C 463/08)

Język postępowania: łotewski

Sądy odsyłające

Administratīvā rajona tiesa, Administratīvā apgabaltiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Baltijas Starptautiskā Akadēmija” SIA (C-164/21), „Stockholm School of Economics in Riga” SIA (C-318/21)

Druga strona postępowania: Latvijas Zinātnes padome

Sentencja

1) Artykuł 2 pkt 83 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 [TFUE]

należy interpretować w ten sposób, że:

podmiot prawa prywatnego, który prowadzi kilka rodzajów działalności, w tym badania naukowe, lecz którego większość dochodów pochodzi z działalności gospodarczej, takiej jak odpłatne świadczenie usług edukacyjnych, może być uznany za „organizację prowadzącą badania i upowszechniającą wiedzę” w rozumieniu tego przepisu, o ile można stwierdzić w świetle wszystkich istotnych okoliczności sprawy, że jego podstawowym celem jest samodzielne prowadzenie badań podstawowych, badań przemysłowych lub eksperymentalnych prac rozwojowych lub rozpowszechnianie na szeroką skalę wyników takich działań poprzez nauczanie, publikację lub transfer wiedzy. W tym kontekście nie można wymagać, aby taki podmiot osiągał określoną część dochodów z badań i upowszechniania wiedzy niemających charakteru gospodarczego.

2) Artykuł 2 pkt 83 rozporządzenia nr 651/2014

należy interpretować w ten sposób, że:

aby dany podmiot mógł zostać uznany za „organizację prowadzącą badania i upowszechniającą wiedzę” w rozumieniu tego przepisu, nie jest konieczne, by podmiot ten ponownie inwestował dochody generowane przez jego podstawową działalność w tę samą podstawową działalność.

3) Artykuł 2 pkt 83 rozporządzenia nr 651/2014

należy interpretować w ten sposób, że:

status prawny wspólników i akcjonariuszy danego podmiotu oraz ewentualnie zarobkowy charakter prowadzonej przez nich działalności i realizowanych celów nie stanowią kryteriów decydujących o kwalifikacji tego podmiotu jako „organizacji prowadzącej badania i upowszechniającej wiedzę” w rozumieniu tego przepisu.

(¹) Dz.U. C 189 z 17.05.2021
Dz.U. C 297 z 26.07.2021

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzgericht – Austria) – DN/Finanzamt Österreich

(Sprawa C-199/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Zabezpieczenie społeczne – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Artykuły 67 i 68 – Świadczenia rodzinne – Prawo do świadczeń emerytalnych lub rentowych – Uprawniony do emerytur lub rent wypłacanych przez dwa państwa członkowskie – Państwo (-a) członkowskie, w którym (-ych) ten emeryt lub rencista jest uprawniony do świadczeń rodzinnych – Rozporządzenie (WE) nr 987/2009 – Artykuł 60 ust. 1 zdanie trzecie – Ustawodawstwo państwa członkowskiego przewidujące przyznanie świadczeń rodzinnych rodzicowi, który przyjął dziecko do swojego gospodarstwa domowego – Zaniechanie złożenia przez tego rodzica wniosku o przyznanie tych świadczeń – Obowiązek uwzględnienia wniosku złożonego przez drugiego rodzica – Żądanie zwrotu świadczeń rodzinnych wypłaconych drugiemu rodzicowi – Dopuszczalność]

(2022/C 463/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: DN

Strona pozwana: Finanzamt Österreich

Sentencja

1) Artykuł 67 zdanie drugie rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego

należy interpretować w ten sposób, że:

w sytuacji gdy dana osoba otrzymuje emerytury lub renty w dwóch państwach członkowskich, osoba ta jest uprawniona do świadczeń rodzinnych zgodnie z ustawodawstwem obu tych państw członkowskich. Jeżeli pobieranie takich świadczeń w jednym z tych państw członkowskich jest wykluczone na mocy ustawodawstwa krajowego, zasady pierwszeństwa określone w art. 68 ust. 1 i 2 tego rozporządzenia nie mają zastosowania.

2) Artykuł 60 ust. 1 zdanie trzecie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004

należy interpretować w ten sposób, że:

stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu zezwalającemu, w przypadku niezłożenia wniosku przez rodzica uprawnionego na podstawie tego uregulowania, na dochodzenie przez właściwą instytucję zwrotu świadczeń rodzinnych przyznanych drugiemu rodzicowi, którego wniosek został uwzględniony zgodnie z tym przepisem i który faktycznie jako jedyny ponosi koszty związane z utrzymaniem dziecka.

(¹) Dz.U. C 242 z 21.6.2021

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht München – Niemcy) – KP/TV, Gemeinde Bodman-Ludwigshafen

(Sprawa C-256/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Znak towarowy Unii Europejskiej – Rozporządzenie (UE) 2017/1001 – Artykuł 124 lit. a) i d) – Artykuł 128 – Właściwość sądów orzekających w sprawach unijnych znaków towarowych – Powództwo o stwierdzenie naruszenia prawa do znaku towarowego – Roszczenie wzajemne o unieważnienie prawa do znaku – Cofnięcie powództwa o stwierdzenie naruszenia prawa do znaku – Rozstrzygnięcie roszczenia wzajemnego – Samodzielny charakter roszczenia wzajemnego]

(2022/C 463/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: KP

Strona pozwana: TV, Gemeinde Bodman-Ludwigshafen

Sentencja

Artykuł 124 lit. a) i d) oraz art. 128 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej

należy interpretować w ten sposób, że:

sąd orzekający w sprawach unijnych znaków towarowych, przed którym toczy się postępowanie o stwierdzenie naruszenia oparte na unijnym znaku towarowym, którego ważność jest kwestionowana w drodze roszczenia wzajemnego o unieważnienie, pozostaje właściwy do wydania orzeczenia w przedmiocie ważności tego znaku towarowego pomimo cofnięcia powództwa głównego.

(¹) Dz.U. C 278 z 12.7.2021.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy – Polska) – Perfumesco.pl sp. z o.o., sp. k./Procter & Gamble International Operations SA

(Sprawa C-355/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Własność intelektualna – Dyrektywa 2004/48/WE – Egzekwowanie praw własności intelektualnej – Artykuł 10 – Środki naprawcze – Zniszczenie towarów – Pojęcie „naruszenia prawa własności intelektualnej” – Towary opatrzone unijnym znakiem towarowym]

(2022/C 463/11)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Perfumesco.pl sp. z o.o., sp. k.

Druga strona postępowania: Procter & Gamble International Operations SA

Przy udziale: Rzecznika Praw Obywatelskich

Sentencja

Artykuł 10 ust. 1 dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej

należy interpretować w ten sposób, że:

stoi on na przeszkodzie takiej wykładni przepisu krajowego, zgodnie z którą środek ochronny polegający na zniszczeniu towarów nie może być stosowany do towarów, które zostały wytworzone i na których umieszczono unijny znak towarowy za zgodą właściciela tego znaku, lecz które zostały wprowadzone do obrotu w Europejskim Obszarze Gospodarczym bez jego zgody.

(¹) Dz.U. C 357 z 6.9.2021.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék – Węgry) – HUMDA Magyar Autó-Motorsport Fejlesztési Ügynökség Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Sprawa C-397/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Harmonizacja ustawodawstw podatkowych – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Sprzedaż niepodlegająca opodatkowaniu VAT – VAT nienależnie wykazany na fakturze i zapłacony – Likwidacja usługodawcy – Odmowa zwrócenia odbiorcy przez organ podatkowy nienależnie zapłaconego VAT – Zasady skuteczności, neutralności podatkowej i niedyskryminacji]

(2022/C 463/12)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: HUMDA Magyar Autó-Motorsport Fejlesztési Ügynökség Zrt.

Strona przeciwna: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Sentencja

1) Dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, w świetle zasad skuteczności i neutralności podatku od wartości dodanej (VAT),

należy interpretować w ten sposób, że:

sprzeciwia się ona uregulowaniu państwa członkowskiego, na podstawie którego podatnik, na rzecz którego inny podatnik wyświadczył usługę, nie może dochodzić bezpośrednio od organu podatkowego zwrotu kwoty odpowiadającej VAT, który został mu nienależnie wykazany na fakturze przez tego usługodawcę i który ów usługodawca przekazał skarbowi państwa, podczas gdy odzyskanie owej kwoty od wspomnianego usługodawcy jest niemożliwe lub nadmiernie utrudnione ze względu na to, iż usługodawca ten jest przedmiotem postępowania likwidacyjnego, i to także wówczas, gdy nie można zarzucić owym dwóm podatnikom żadnego oszustwa lub nadużycia, a tym samym nie istnieje ryzyko utraty wpływów podatkowych przez owe państwo członkowskie.

2) Artykuł 183 dyrektywy 2006/112, w świetle zasady neutralności podatku od wartości dodanej (VAT),

należy interpretować w ten sposób, że:

w przypadku gdy podatnik, na rzecz którego inny podatnik wyświadczył usługę, może dochodzić bezpośrednio od organu podatkowego zwrotu kwoty odpowiadającej VAT, który został mu nienależnie wykazany na fakturze przez owego usługodawcę i który został przekazany przez tego usługodawcę skarbowi państwa, organ ten jest zobowiązany do zapłaty odsetek od tej kwoty, jeżeli nie dokonał zwrotu tej kwoty w rozsądnym terminie po tym, jak został do tego wezwany. Zasady stosowania odsetek od tej kwoty należą do autonomii proceduralnej państw członkowskich, ograniczonej przez zasady równowagi i skuteczności, przy czym przepisy krajowe dotyczące w szczególności obliczania ewentualnie należnych odsetek nie mogą prowadzić do pozbawienia podatnika stosownego odszkodowania z tytułu straty spowodowanej zwłoką w zwrocie tej kwoty. Do sądu odsyłającego należy uczynienie wszystkiego, co leży w zakresie jego kompetencji, aby zapewnić pełną skuteczność owego art. 183 poprzez dokonanie wykładni prawa krajowego zgodnej z prawem Unii.

(¹) Dz.U. C 357 z 6.9.2021.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Višje sodišče v Mariboru – Słowenia) – FV/NOVA KREDITNA BANKA MARIBOR d.d.

(Sprawa C-405/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 93/13/EWG – Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich – Artykuł 3 ust. 1 i art. 8 – Kryteria oceny nieuczciwego charakteru warunku umownego – Znacząca nierównowaga wynikających z umowy praw i obowiązków stron – Wymóg dobrej wiary przedsiębiorcy – Możliwość zapewnienia wyższego poziomu ochrony niż poziom ochrony przewidziany w dyrektywie]

(2022/C 463/13)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Višje sodišče v Mariboru

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: FV

Strona pozwana: NOVA KREDITNA BANKA MARIBOR d.d.

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 i art. 8 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które w sytuacji gdy warunek umowny powoduje znaczącą nierównowagę wynikających z umowy praw i obowiązków stron ze szkodą dla konsumenta, pozwala stwierdzić nieuczciwy charakter tego warunku bez przeprowadzania w takim przypadku badania wymogu „dobrej wiary” w rozumieniu wspomnianego art. 3 ust. 1.

(¹) Dz.U. C 349 z 30.8.2021.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Bremen – Niemcy) – X GmbH & Co. KG/Finanzamt Bremen

(Sprawa C-431/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Swoboda przedsiębiorczości i swoboda świadczenia usług – Podatek dochodowy od osób prawnych – Ustalenie podlegającego opodatkowaniu dochodu spółek – Transakcje dotyczące stosunków z zagranicą – Obowiązek w zakresie dokumentacji podatkowej dotyczącej stosunków handlowych między osobami pozostającymi w stosunku współzależności – Oszacowanie i zwiększenie podlegającego opodatkowaniu dochodu z tytułu sankcji]

(2022/C 463/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Bremen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X GmbH & Co. KG

Strona przeciwna: Finanzamt Bremen

Sentencja

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, iż nie sprzeciwia się on przepisom krajowym, zgodnie z którymi podatnik, po pierwsze, podlega obowiązkowi w zakresie dokumentacji dotyczącej rodzaju i treści, a także podstaw ekonomicznych i prawnych ceny i innych warunków handlowych transgranicznych transakcji handlowych zawieranych przez niego z podmiotami, które pozostają z nim w stosunku współzależności, kapitałowym lub innym, umożliwiającym temu podatnikowi lub owym podmiotom wywieranie rzeczywistego wpływu, i które, po drugie, na wypadek naruszenia tego obowiązku przewidują nie tylko istnienie wrzuszalnego domniemania, że dochody tego podatnika podlegające opodatkowaniu w danym państwie członkowskim są wyższe niż jego zadeklarowane dochody, przy czym administracja podatkowa może dokonać oszacowania na jego niekorzyść, ale także nałożenie dodatkowego zobowiązania podatkowego w wysokości stanowiącej równowartość co najmniej 5 % i co najwyżej 10 % obliczonej dodatkowej kwoty dochodów, przy czym minimalna kwota tego zobowiązania wynosi 5 000 EUR, chyba że niedopełnienie tego obowiązku jest usprawiedliwione lub uchybienie jest niewielkie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 401 z dnia 4.10.2021.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Liberty Lines SpA/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Sprawa C-437/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Transport – Rozporządzenie (EWG) nr 3577/92 – Artykuły 1 i 4 – Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 – Artykuł 1 – Bezpośrednie udzielanie zamówień na świadczenie usług publicznych – Usługi publiczne w zakresie szybkiego pasażerskiego przewozu morskiego – Zrównanie z usługami transportu kolejowego drogą morską]

(2022/C 463/15)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: Liberty Lines SpA

Druga strona postępowania: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

przy udziale: Rete Ferroviaria Italiana SpA, Blufferries Srl

Sentencja

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3577/92 z dnia 7 grudnia 1992 r. dotyczące stosowania zasady swobody świadczenia usług w transporcie morskim w obrębie państw członkowskich (kabotaż morski), a w szczególności art. 1 ust. 1 i art. 4 ust. 1 tego rozporządzenia,

należy interpretować w ten sposób, że:

stoi ono na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, którego przedmiotem jest zrównanie usług przewozu morskiego z usługami przewozu kolejowego, jeżeli skutkiem tego zrównania jest wyłączenie danej usługi z zakresu stosowania przepisów w dziedzinie zamówień publicznych, które mają do niej zastosowanie.

(¹) Dz.U. C 391 z 27.9.2021.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Belgia) – NY/Herios SARL

(Sprawa C-593/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 86/653/EWG – Artykuł 17 ust. 2 lit. a) – Przedstawiciele handlowi działający na własny rachunek – Rozwiązanie umowy agencyjnej przez zleceniodawcę – Świadczenie wyrównawcze na rzecz przedstawiciela – Świadczenie wyrównawcze – Świadczenie usług przedstawicielstwa handlowego w ramach podwykonawstwa – Prawo przedstawiciela handlowego działającego jako podwykonawca do części świadczenia wyrównawczego należnego głównemu przedstawicielowi handlowemu, odpowiadającej klienteli pozyskanej przez przedstawiciela handlowego działającego jako podwykonawca]

(2022/C 463/16)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący skargę kasacyjną: NY

Druga strona postępowania: Herios SARL

Sentencja

Artykuł 17 ust. 2 lit. a) dyrektywy Rady 86/653/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek

należy interpretować w ten sposób, że:

świadczenie wyrównawcze wypłacone przez zleceniodawcę głównemu przedstawicielowi handlowemu w związku z klientelą pozyskaną przez przedstawiciela handlowego działającego jako podwykonawca może stanowić znaczną korzyść dla głównego przedstawiciela handlowego. Niemniej zapłata świadczenia wyrównawczego na rzecz przedstawiciela handlowego działającego jako podwykonawca może zostać uznana za niezgodną z zasadami słuszności w rozumieniu tego przepisu, jeżeli ów przedstawiciel handlowy działający jako podwykonawca nadal działa jako przedstawiciel handlowy w stosunku do tych samych klientów i w odniesieniu do tych samych produktów, lecz w ramach bezpośredniego stosunku z głównym zleceniodawcą, i to w miejsce przedstawiciela handlowego, który wcześniej go zatrudniał.

(¹) Dz.U. C 502 z 13.12.2021.

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 17 grudnia 2021 r. w sprawie T-719/21, Correia de Matos/Komisja, wniesione w dniu 8 lutego 2022 r. przez Carlosa Correię de Matosa

(Sprawa C-79/22 P)

(2022/C 463/17)

Język postępowania: portugalski

Strony

Wnoszący odwołanie: Carlos Correia de Matos (przedstawiciel: C. Correia de Matos, advogado)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Postanowieniem z dnia 20 października 2022 r. Trybunał (dziesiąta izba) odrzucił odwołanie jako oczywiście niedopuszczalne i obciążył Carlosa Correię de Matosa jego własnymi kosztami.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 4 maja 2022 r. w sprawie T-237/21, Fidelity National Information Services/EUIPO – IFIS (FIS), wniesione w dniu 5 lipca 2022 r. przez Fidelity National Information Services, Inc.

(Sprawa C-446/22 P)

(2022/C 463/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Fidelity National Information Services, Inc. (przedstawiciel: adwokat P. Wilhelm)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Postanowieniem z dnia 20 października 2022 r., Trybunał Sprawiedliwości (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) orzekł, że odwołanie nie zostaje przyjęte do rozpoznania i że Fidelity National Information Services, Inc. pokrywa własne koszty.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalun Argeş (Rumunia) w dniu 9 sierpnia 2022 r. – Adient Ltd & Co.Kg/Agentia Națională de Administrare Fiscală, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Argeş

(Sprawa C-533/22)

(2022/C 463/19)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalun Argeş

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Adient Ltd & Co.Kg

Druga strona postępowania: Agenția Națională de Administrare Fiscală, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Argeş

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy art. 44 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ oraz art. 10 i 11 rozporządzenia wykonawczego Rady nr 282/2011 ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy VAT⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie praktyce krajowej administracji podatkowej, polegającej na zakwalifikowaniu niezależnej osoby prawnej będącej rezydentem jako stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej podmiotu niebędącego rezydentem wyłącznie na podstawie okoliczności, że te dwie spółki należą do tej samej grupy?

- 2) Czy przepisy art. 44 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej oraz art. 10 i 11 rozporządzenia wykonawczego Rady nr 282/2011 ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy VAT należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie praktyce krajowej administracji podatkowej, polegającej na uznaniu, iż na terytorium państwa członkowskiego istnieje stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej podmiotu niebędącego rezydentem wyłącznie w odniesieniu do usług, które osoba prawna będąca rezydentem świadczy na rzecz podmiotu niebędącego rezydentem?
- 3) Czy przepisy art. 44 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej oraz art. 10 i 11 rozporządzenia wykonawczego Rady nr 282/2011 ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy VAT należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom podatkowym i praktyce krajowej administracji podatkowej, polegającej na uznaniu, iż na terytorium państwa członkowskiego istnieje stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej podmiotu niebędącego rezydentem, przy uwzględnieniu okoliczności, że dane stałe [miejsce prowadzenia działalności gospodarczej] dostarcza jedynie towary, a nie świadczy usług?
- 4) Czy w przypadku gdy osoba niebędąca rezydentem posiada na terytorium państwa członkowskiego za pośrednictwem osoby prawnej będącej rezydentem zasoby ludzkie i techniczne, za pomocą których zapewnia świadczenie usług w zakresie przetworzenia towarów, które mają być dostarczone przez podmiot niebędący rezydentem, przepisy art. 192a lit. b) dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej [oraz] art. 11 i art. 53 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Rady nr 282/2011 ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy VAT należy interpretować w ten sposób, że wspomniane usługi w zakresie przetworzenia, świadczone za pomocą zasobów technicznych i ludzkich osoby prawnej niebędącej rezydentem, są: (i) usługami otrzymanymi od osoby prawnej niebędącej rezydentem przez osobę będącą rezydentem za pomocą wyżej wspomnianych zasobów ludzkich i technicznych lub, w stosownych przypadkach, (ii) usługami świadczonymi przez samą osobę prawną niebędącą rezydentem za pomocą rzeczonych zasobów ludzkich i technicznych?
- 5) W zależności od odpowiedzi na pytanie zadane w pkt 4, w jaki sposób ustala się miejsce świadczenia usług w odniesieniu do przepisów art. 44 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej oraz art. 10 i 11 rozporządzenia wykonawczego Rady nr 282/2011 ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy VAT?
- 6) Czy w świetle art. 53 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Rady nr 282/2011 ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy VAT działania związane z usługami w zakresie przetwarzania towarów, takie jak przyjmowanie, inwentaryzacja, składanie zamówień u dostawców, udostępnianie powierzchni magazynowych, zarządzanie zapasami w systemie informatycznym, przetwarzanie zamówień klientów, wskazywanie adresu na dokumentach transportowych i fakturach, wsparcie w zakresie kontroli jakości itp. nie powinny być brane pod uwagę przy ustalaniu istnienia stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, ponieważ są to działania pomocnicze o charakterze administracyjnym, ściśle niezbędne do działań w zakresie przetwarzania towarów?
- 7) Czy biorąc pod uwagę zasady dotyczące miejsca opodatkowania w miejscu, w którym następuje wspomniana konsumpcja docelowa, dla celów ustalenia miejsca świadczenia usług w zakresie przetworzenia istotny jest fakt, że towary będące wynikiem przetworzenia są sprzedawane przez usługobiorcę (są przeznaczone) w większości poza terytorium Rumunii, podczas gdy towary sprzedawane w Rumunii podlegają opodatkowaniu VAT, a zatem wynik usług w zakresie przetworzenia nie jest „wprowadzany do konsumpcji” w Rumunii lub, w przypadku gdy jest „wprowadzany do konsumpcji” w Rumunii, podlega opodatkowaniu VAT?
- 8) Czy w przypadku, gdy zasoby techniczne i ludzkie stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, w którym otrzymywane są usługi, są potencjalnie takie same jak zasoby techniczne i ludzkie usługodawcy, u którego usługi są faktycznie świadczone, mamy jednak do czynienia ze świadczeniem usług w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy VAT?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

(²) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiające środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2011, L 77, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg (Niderlandy) w dniu 11 sierpnia 2022 r. – SN i in./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Sprawa C-540/22)

(2022/C 463/20)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Den Haag na posiedzeniu w ośrodku zamiejscowym w Middelburgu

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: SN, AS, RA, AA, OK, SD, IS, YZ, VK, VM, SP, OZ, OK, MM, PS, OP, ST, OO, ST, OS, AB, AT, PM, IY, SO, HY, VK, VL, DT, DM, DK, OK, MK, VM, VM, AY, PD, SS, OH, AZ, RS, VD, AI, OK

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zagwarantowany w art. 56 i 57 TFUE swobodny przepływ usług obejmuje wywodzone z niego prawo pobytu w państwie członkowskim przez będących obywatelami państwa trzeciego pracowników, którzy mogą zostać oddelegowani do tego państwa członkowskiego przez usługodawcę mającego siedzibę w innym państwie członkowskim?
- 2) Jeśli nie, to czy art. 56 TFUE stoi na przeszkodzie temu, aby w sytuacji, gdy okres świadczenia usług wynosi więcej niż trzy miesiące, oprócz spoczywającego na usługodawcy obowiązku zwykłego zawiadomienia, konieczne było wystąpienie o indywidualne zezwolenie na pobyt dla każdego pracownika?
- 3) Jeśli nie, to czy art. 56 TFUE stoi na przeszkodzie temu, aby
 - a) przepis prawa krajowego stanowił, że okres ważności takiego zezwolenia na pobyt nie może przekraczać dwóch lat, niezależnie od okresu świadczenia usług?
 - b) okres ważności takiego zezwolenia na pobyt był ograniczony do okresu ważności zezwolenia na pracę i pobyt w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę usługodawca?
 - c) w związku z takim wnioskiem (o przedłużenie) pobierane były opłaty, których wysokość jest taka sama jak wysokość opłat należnych za uzyskanie zwykłego zezwolenia na pobyt w związku z wykonywaniem pracy przez obywatela państwa trzeciego, lecz jest pięć razy wyższa niż wysokość opłat należnych za wydanie obywatelowi Unii zaświadczenia o legalnym pobycie?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep (Niderlandy) w dniu 18 sierpnia 2022 r. – X/Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(Sprawa C-549/22)

(2022/C 463/21)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X

Druga strona postępowania: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 68 ust. 4 układu o stowarzyszeniu⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie do mieszkającego w Algierii, pozostałego przy życiu członka rodziny zmarłego pracownika, który chce eksportować przysługujące mu świadczenie dla członka rodziny pozostałego przy życiu do Algierii?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej:

- 2) Czy art. 68 ust. 4 układu o stowarzyszeniu, w świetle jego brzmienia, celu oraz charakteru, należy interpretować w ten sposób, że ma on skutek bezpośredni, a zatem, że osoby, do których ten przepis się stosuje, mogą powołać się na niego bezpośrednio przed sądami krajowymi państw członkowskich, aby spowodować odstąpienie od stosowania norm prawa krajowego, które są z nim sprzeczne?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej:

- 3) Czy art. 68 ust. 4 układu o stowarzyszeniu należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie zastosowaniu zasady przyjmującej za punkt odniesienia miejsce zamieszkania beneficjenta świadczenia, o której mowa w art. 17 ust. 3 Algemene nabestaandenwet [ustawy ogólnej o ubezpieczeniu pozostałych przy życiu członków rodziny] i która skutkuje ograniczeniem możliwości eksportowania renty rodzinnej do Algierii?

- (¹) Układ euro-śródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Algierską Republiką Ludowo- Demokratyczną, z drugiej strony, Dz.U. 2005, L 265, s. 2.

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 13 czerwca 2022 r., w sprawie T-334/21, Mendes de Almeida/Rada, wniesione w dniu 26 sierpnia 2022 r. przez Anę Carlę Mendes de Almeida

(Sprawa C-572/22 P)

(2022/C 463/22)

Język postępowania: portugalski

Strony

Wnoszący odwołanie: Ana Carla Mendes de Almeida (przedstawiciele: R. Leandro Vasconcelos, P. Almeida Sande i M. Tavares, advogados)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Postanowieniem z dnia 16 września 2022 r. prezes Trybunału umorzył postępowanie w sprawie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 7 września 2022 r. – X BV/Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-585/22)

(2022/C 463/23)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X BV

Strona przeciwna: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49, 56 lub 63 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym odsetki od długu zaciągniętego przez podatnika u podmiotu z nim powiązanego w związku z nabyciem udziałów lub rozszerzeniem wpływu w innym podmiocie, który wskutek takiego nabycia lub rozszerzenia wpływu staje podmiotem powiązanym, nie podlegają odliczeniu przy ustalaniu zysku podatnika, ponieważ dług taki należy uznać za czysto sztuczną konstrukcję (lub jej część), bez względu na to, czy – jeśli rozpatrywać go osobno – został zaciągnięty w warunkach pełnej konkurencji?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: czy art. 49, 56 lub 63 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym przy ustalaniu zysku podatnika całkowicie odmawia się mu prawa do odliczenia odsetek od stanowiącego czysto sztuczną konstrukcję (lub jej część) długu zaciągniętego u podmiotu z nim powiązanego w związku z nabyciem udziałów lub rozszerzeniem wpływu w innym podmiocie, który wskutek takiego nabycia lub rozszerzenia wpływu staje się podmiotem powiązanym, nawet jeśli odsetki te – jeśli rozpatrywać je osobno – nie przewyższają kwoty, jaka zostałaby ustalona w przypadku transakcji pomiędzy niezależnymi przedsiębiorstwami?
- 3) Czy dla odpowiedzi na pytania pierwsze lub drugie znaczenie ma to, że przedmiotowe nabycie udziałów lub rozszerzenie wpływu dotyczy a) podmiotu, który jeszcze przez nabyciem udziałów lub rozszerzeniem wpływu był już podmiotem powiązanym z podatnikiem, czy też b) podmiotu, który dopiero wskutek takiego nabycia lub rozszerzenia wpływu stał się podmiotem powiązanym z podatnikiem?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Wesel (Niemcy)
w dniu 9 września 2022 r. – AT, BT/PS GbR, VG, MB, DH, WB, GS**

(Sprawa C-590/22)

(2022/C 463/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Wesel

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: AT, BT

Strona pozwana: PS GbR, VG, MB, DH, WB, GS

Pytania prejudycjalne

1. Czy dla powstania roszczenia o odszkodowanie na podstawie art. 82 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679 ⁽¹⁾ (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, zwanego dalej „RODO”) wystarczy, że został naruszony przepis RODO chroniący osobę występującą z roszczeniem czy też jest konieczne, aby doszło do dalszego uszczerbku u osoby występującej z roszczeniem wykraczające poza naruszenie przepisów jako takie?
2. Czy zgodnie z prawem Unii dla powstania roszczenia o odszkodowanie za szkodę niemajątkową na podstawie art. 82 ust. 1 RODO jest konieczne, aby uszczerbek miał określoną wagę?
3. W szczególności: czy do powstania roszczenia o odszkodowanie za szkodę niemajątkową na podstawie art. 82 ust. 1 RODO wystarczy, że osoba występująca z roszczeniem obawia się, że w wyniku naruszeń RODO jej dane osobowe trafiły w obce ręce, przy czym nie można tego stwierdzić pozytywnie?
4. Czy jest zgodne z prawem Unii, jeśli sąd krajowy, ustalając wysokość odszkodowania za szkodę niemajątkową na podstawie art. 82 ust. 1 RODO, stosuje odpowiednio kryteria określone w art. 83 ust. 2 zdanie drugie RODO, które zgodnie z brzmieniem tego przepisu obowiązują jedynie w odniesieniu do administracyjnych kar pieniężnych?
5. Czy wysokość odszkodowania za szkodę niemajątkową na podstawie art. 82 ust. 1 RODO należy ustalać również tak, aby poprzez wysokość przyznanego odszkodowania osiągnąć skutek odstrasżający i uniemożliwić „komercjalizację” (kalkulowane akceptowanie administracyjnych kar pieniężnych i zapłaty odszkodowań) naruszeń?
6. Czy jest zgodne z prawem Unii uwzględnianie przy ustalaniu wysokości odszkodowania za szkodę niemajątkową na podstawie art. 82 ust. 1 RODO jednocześnie popełnionych naruszeń przepisów krajowych, których celem jest ochrona danych osobowych, ale które nie są aktami delegowanymi lub wykonawczymi przyjętymi na mocy tego rozporządzenia lub prawem państwa członkowskiego doprecyzowującym rzeczzone rozporządzenie?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Minden
(Niemcy) w dniu 15 września 2022 r. – J.O./Kreis Gütersloh**

(Sprawa C-596/22)

(2022/C 463/25)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Minden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: J.O.

Strona pozwana: Kreis Gütersloh

Interwenient: W.D.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 ust. 1 dyrektywy 2011/92 w związku z jej art. 4 ust. 1 oraz pkt 17 lit. a) i pkt 24 załącznika I do tej dyrektywy oraz art. 2 ust. 1 dyrektywy 2011/92⁽¹⁾ w związku z jej art. 4 ust. 2 i 3 oraz pkt 1 lit. e) załącznika II, a także pkt 1 lit. b) i pkt 3 lit. g) załącznika III do tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisowi krajowemu, zgodnie z którym w przypadku połączenia urzędzenia do intensywnej hodowli brojlerów z już zatwierdzonym urządzeniem takiego samego rodzaju urzędzenia te, jako przedsięwzięcia skumulowane, tylko wtedy wymagają przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko lub badania indywidualnego w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2011/92, gdy są one połączone ze wspólnymi obiektami gospodarczymi lub budowlanymi?
- 2) Czy art. 2 ust. 1 dyrektywy 2011/92 w związku z jej art. 4 ust. 1 oraz pkt 17 lit. a) i pkt 24 załącznika I do tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że stoją one on na przeszkodzie przepisowi krajowemu, zgodnie z którym w przypadku, gdy
 - a) urządzenie do intensywnej hodowli brojlerów zostało dodane do zatwierzonego już urządzenia takiego samego rodzaju,
 - b) dodane urządzenie (29 990 stanowisk) i już zatwierdzone urządzenie (84 000 stanowisk) przekraczają łącznie próg 85 000 stanowisk dla brojlerów, o którym mowa w pkt 17 lit. a) załącznika I do dyrektywy 2011/92,
 - c) dodane urządzenie nie osiąga ani progu dla wstępnej oceny lokalizacji zgodnie z prawem krajowym (30 000 stanowisk) ani progu dla wstępnej oceny ogólnej zgodnie z prawem krajowym (40 000 stanowisk); oraz
 - d) mimo że nie przeprowadzono oceny oddziaływania na środowisko dla urządzenia, na które wydano już zezwolenie, to przeprowadzono badanie indywidualne w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2011/92 (w formie wstępnej oceny ogólnej zgodnie z prawem krajowym), z którego wynikało, że nie trzeba było przeprowadzać oceny oddziaływania na środowisko dla urządzenia, na które wydano już zezwolenie,to ocena oddziaływania na środowisko musi być przeprowadzona w odniesieniu do dodanego urządzenia tylko wtedy, gdy badanie indywidualne w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2011/92 (w formie wstępnej oceny ogólnej zgodnie z prawem krajowym) wykaże, że dołączenie nowego urządzenia może mieć znaczące negatywne oddziaływanie lub inne znaczące negatywne skutki dla środowiska?
- 3) Czy art. 2 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 2 i 3 dyrektywy 2011/92 oraz pkt 1 lit. e) załącznika II do tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie normie krajowej, która uzależnia obowiązek przeprowadzenia badania indywidualnego w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2011/92 (w formie wstępnej oceny lokalizacji zgodnie z prawem krajowym), pod kątem tego czy przedsięwzięcie polegające na budowie i eksploatacji urządzenia do intensywnej hodowli lub utrzymywania brojlerów musi być poddane ocenie oddziaływania na środowisko, wyłącznie od faktu, czy urządzenie to obejmuje 30 000 lub więcej stanowisk?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2011/92/UE Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U. 2012, L 26, s. 1), w wersji zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/52/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. (Dz.U. 2014, L 124, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 16 września 2022 r. – Società Italiana Imprese Balneari Srl/Comune di Rosignano Marittimo i in.

(Sprawa C-598/22)

(2022/C 463/26)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Società Italiana Imprese Balneari Srl

Druga strona postępowania: Comune di Rosignano Marittimo, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia del demanio – Direzione regionale Toscana e Umbria, Regione Toscana

Pytania prejudycjalne

Czy art. 49 i 56 TFUE oraz zasady wynikające z wyroku Laezza (C-375/14) – w zakresie, w jakim zostały one uznane za mające zastosowanie – stoją na przeszkodzie dokonywaniu wykładni przepisu prawa krajowego takiego jak art. 49 [codice della navigazione (kodeksu żeglugi wodnej i powietrznej)] w ten sposób, że zobowiązuje on do nieodpłatnego zbycia przez koncesjonariusza i bez odszkodowania po wygaśnięciu koncesji – gdy koncesja jest odnawiana bez przerwania ciągłości nawet na mocy nowej decyzji – obiektów budowlanych wzniesionych na obszarze stanowiącym majątek publiczny, będących częścią zespołu składników mienia zorganizowanych w celu prowadzenia działalności kąpieliska, przy czym ten skutek w postaci natychmiastowego przejścia na rzecz państwa może stanowić ograniczenie wykraczające poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celu rzeczywiście zamierzonego przez ustawodawcę krajowego, a zatem jest nieproporcjonalne do celu?

Skarga wniesiona w dniu 17 października 2022 r. – Komisja Europejska/Republika Portugalska

(Sprawa C-651/22)

(2022/C 463/27)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Tricot i B. Rechenca, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że poprzez brak przyjęcia najpóźniej do dnia 6 lutego 2018 r. niezbędnych przepisów w celu pełnego wykonania dyrektywy Rady 2013/59/Euratom⁽¹⁾ z dnia 5 grudnia 2013 r. ustanawiająca podstawowe normy bezpieczeństwa w celu ochrony przed zagrożeniami wynikającymi z narażenia na działanie promieniowania jonizującego oraz uchylająca dyrektywy 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom i 2003/122/Euratom, a także poprzez brak powiadomienia Komisji o tych przepisach, Republika Portugalska nie wykonała zobowiązań ciążących na niej na mocy art. 106 wspomnianej dyrektywy.
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dyrektywa Rady 2013/59/Euratom z dnia 5 grudnia 2013 r. powinna zostać transponowana do dnia 6 lutego 2018 r., a państwa członkowskie powinny były poinformować Komisję o treści przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej zakresem tej dyrektywy.

Termin na transpozycję dyrektywy już upłynął, a do dnia dzisiejszego Komisja nie została poinformowana o jej pełnej transpozycji, ani nie posiada innych informacji, które pozwalałyby jej na wniosek, że Republika Portugalska spełniła obowiązek przyjęcia niezbędnych przepisów. W szczególności Republika dotychczas nie przyjęła krajowego planu działania w przypadku długoterminowych zagrożeń wynikających z narażenia na radon w budynkach mieszkalnych, budynkach dostępnych publicznie i w miejscach pracy w odniesieniu do każdego źródła przenikania radonu z gleby, z materiałów budowlanych lub wody.

Komisja uważa, że poprzez brak przyjęcia wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych koniecznych dla pełnego wykonania dyrektywy Rady 2013/59/Euratom z dnia 5 grudnia 2013 r. przy okazji jej transpozycji do prawa krajowego, a przynajmniej poprzez brak poinformowania Komisji o tych przepisach, Republika Portugalska nie wykonała obowiązków ciążących na niej na mocy art. 106 tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. 2014, L 13, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 21 października 2022 r. – Komisja Europejska/Republika Słowacka**(Sprawa C-668/22)**

(2022/C 463/28)

Język postępowania: słowacki

Strony*Strona skarżąca:* Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Sasinowska, G. Wilms, R. Lindenthal, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Republika Słowacka**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie, że poprzez nieuchwalenie przepisów niezbędnych do osiągnięcia określonych rezultatów wynikających z rozporządzenia Komisji (UE) nr 29/2009 ⁽¹⁾ z dnia 16 stycznia 2009 r. ustanawiającego wymogi dla usług łącza danych w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej, Republika Słowacka nie wypełniła zobowiązań ciążących na niej na mocy art. 4 ust. 3 TUE w związku z art. 3 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 29/2009;
- obciążenie Republiki Słowackiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 29/2009, instytucje ATS zapewniają możliwość świadczenia i wykorzystywania usług łącza danych, określonych w załączniku II do tego rozporządzenia, przez organy ATS w przestrzeni powietrznej, o której mowa w art. 1 ust. 3 rozporządzenia. Usługami łącza danych, określonymi w załączniku II są: funkcja inicjacji łączności za pomocą łącza danych (DLIC), usługa zarządzania łącznością ATC (ACM), usługa zezwolenia ATC i usługi informacyjnej (ACL) oraz usługa kontroli mikrofonu ATC (AMC). Niezgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 29/2009 upoważniona przez Republikę Słowacką instytucja ATS nie zapewniła możliwości świadczenia i wykorzystywania usług łącza danych, określonych w załączniku II do tego rozporządzenia przez organy ATS. W chwili upływu terminu wyznaczonego w uzasadnionej opinii Republika Słowacka nie podjęła w rozumieniu art. 4 ust. 3 traktatu o UE środków koniecznych do tego, aby upoważniona przez nią instytucja ATS spełniała wymogi art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 29/2009.

⁽¹⁾ Dz.U. z 2009, L 13, s. 3.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 28 września 2022 r. – Leino-Sandberg/Parlament

(Sprawa T-421/17 RENV) ⁽¹⁾

[Dostęp do dokumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – Dokument dotyczący decyzji odmawiającej osobie trzeciej pełnego dostępu do tabeli sporządzonych w ramach rozmów trójstronnych związanych z wnioskiem dotyczącym rozporządzenia Parlamentu i Rady w sprawie Europolu, uchylającego decyzje 2009/371/WSiSW i 2005/681/WSiSW – Odmowa dostępu – Artykuł 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia nr 1049/2001 – Wyjątek dotyczący ochrony postępowań sądowych i opinii prawnych]

(2022/C 463/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Päivi Leino-Sandberg (Helsinki, Finlandia) (przedstawiciele: adwokaci O. Brouwer, B. Verheijen i S. Schubert)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: N. Görnitz i J.-C. Puffer, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę skarżącą: Republika Finlandii (przedstawiciel: M. Pere, pełnomocnik), Królestwo Szwecji (przedstawiciele: C. Meyer-Seitz, H. Shev, H. Eklinder, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson i R. Shahsavan Eriksson, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca żąda stwierdzenia nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego A(2016) 15112 z dnia 3 kwietnia 2017 r. odmawiającej udzielenia skarżącej dostępu do decyzji Parlamentu A(2015) 4931 z dnia 8 lipca 2015 r. skierowanej do Emilia De Capitaniego.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Parlamentu Europejskiego A(2016) 15112 z dnia 3 kwietnia 2017 r. odmawiającej udzielenia Päivi Leino-Sandberg dostępu do decyzji Parlamentu A(2015) 4931 z dnia 8 lipca 2015 r. skierowanej do Emilia De Capitaniego.
- 2) Parlament pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Päivi Leino-Sandberg.
- 3) Republika Finlandii i Królestwo Szwecji pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 293 z 4.9.2017.

Wyrok Sądu z dnia 12 października 2022 r. – Corneli/EBC

(Sprawa T-502/19) ⁽¹⁾

[Unia gospodarcza i walutowa – Unia bankowa – Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja instytucji kredytowych – Środki wczesnej interwencji – Decyzja EBC o oddaniu Banca Carige pod zarządek tymczasowy – Skarga o stwierdzenie nieważności – Skarga wniesiona przez akcjonariusza – Legitymacja procesowa czynna – Interes prawny inny niż interes banku – Dopuszczalność – Naruszenie prawa przy określeniu podstawy prawnej – Wykładnia zgodna z prawem krajowym przez sąd Unii – Granica – Zakaz wykładni prawa krajowego contra legem]

(2022/C 463/30)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Francesca Corneli (Velletri, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Condinanzi, L. Boggio i F. Ferraro)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (przedstawiciele: C. Hernández Saseta, A. Pizzolla i G. Marafioti, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci, D. Triantafyllou i A. Nijenhuis, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze wniesionej na podstawie art. 263 TFUE skarżąca żąda stwierdzenia nieważności decyzji ECB-SSM-2019-IT-CAR-11 EBC z dnia 1 stycznia 2019 r. w sprawie oddania Banca Carige SpA pod zarząd tymczasowy, a także wszelkich kolejnych lub późniejszych aktów, w tym między innymi decyzji ECB-SSM-2019-ITCAR-13 EBC z dnia 29 marca 2019 r. przedłużającej czas trwania zarządu tymczasowego do dnia 30 września 2019 r.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji ECB-SSM-2019-ITCAR-11 EBC z dnia 1 stycznia 2019 r. w sprawie oddania Banca Carige SpA pod zarząd tymczasowy, a także decyzji ECB-SSM-2019-ITCAR-13 EBC z dnia 29 marca 2019 r. przedłużającej czas trwania zarządu tymczasowego do dnia 30 września 2019 r.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje odrzucona.
- 3) Europejski Bank Centralny (EBC) zostaje obciążony własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Francescę Corneli.
- 4) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 312 z 16.9.2019.

Wyrok Sądu z dnia 28 września 2022 r. – Malacalza Investimenti/EBC

(Sprawa T-552/19 OP) (¹)

[Dostęp do dokumentów – Decyzja 2004/258/WE – Decyzja o oddaniu Banca Carige pod zarząd tymczasowy – Odmowa udzielenia dostępu – Wyjątek dotyczący ochrony poufności informacji chronionych jako takie na mocy prawa unijnego – Ogólne domniemanie poufności – Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych określonej osoby fizycznej lub prawnej, w tym w odniesieniu do własności intelektualnej – Pojęcie informacji poufnych – Obowiązek uzasadnienia – Sprzeciw]

(2022/C 463/31)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca w postępowaniu głównym: Malacalza Investimenti Srl (Genua, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci P. Ghiglione, E. De Giorgi, L. Amicarelli i S. Casini)

Strona pozwana w postępowaniu głównym: Europejski Bank Centralny (przedstawiciele: A. Riso, F. von Lindeiner i M. Van Hoecke, pełnomocnicy, których wspierali adwokaci D. Sarmiento Ramírez-Escudero i O. Pollicino)

Przedmiot

W środku zaskarżenia opartym na art. 166 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem Europejski Bank Centralny (EBC) wnosi sprzeciw od wyroku z dnia 25 czerwca 2020 r., Malacalza Investimenti/EBC (T-552/19, EU:T:2020:294), stwierdzającego nieważność decyzji EBC LS/LdG/19/185 z dnia 12 czerwca 2019 r. odmawiającej dostępu do decyzji Rady Prezesów EBC z dnia 1 stycznia 2019 r. w sprawie oddania Banca Carige SpA pod zarząd tymczasowy oraz do innych dokumentów związanych z tą decyzją.

Sentencja

- 1) Sprzeciw od wyroku zaocznego z dnia 25 czerwca 2020 r., Malacalza Investimenti/EBC, T-552/19, EU:T:2020:294, stwierdzającego nieważność decyzji EBC z dnia 12 czerwca 2019 r. odmawiającej dostępu do swojej decyzji z dnia 1 stycznia 2019 r. w sprawie oddania Banca Carige SpA pod zarząd tymczasowy oraz do innych dokumentów związanych z tą decyzją, zostaje oddalony, a tym samym stwierdzenie nieważności decyzji EBC z dnia 12 czerwca 2019 r. orzeczone w wyroku zaocznym zostaje utrzymane w mocy.
- 2) EBC zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 328 z 30.9.2019.

Wyrok Sądu z dnia 28 września 2022 r. – LAICO/Rada

(Sprawa T-627/20) (¹)

[Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Libii – Zamrożenie środków finansowych – Wykaz osób, grup i podmiotów, do których zastosowanie ma zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych – Pozostawienie nazwy skarżącej w wykazie – Błąd w ocenie]

(2022/C 463/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Libyan African Investment Company (LAICO) (Trypolis, Libia) (przedstawiciele: adwokaci A. Bahrami i N. Korogiannakis)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M.C. Cadillac i V. Piessevaux, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności, po pierwsze, decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2020/1137 z dnia 30 lipca 2020 r. wykonującej decyzję (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii (Dz.U. 2020, L 247, s. 40) i decyzji Rady (WPZiB) 2021/1251 z dnia 29 lipca 2021 r. zmieniającej decyzję (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii (Dz.U. 2021, L 272, s. 71), w zakresie, w jakim na mocy tych decyzji pozostawiono nazwę skarżącej w wykazie podmiotów zawartym w załączniku IV do decyzji Rady (WPZiB) 2015/1333 z dnia 31 lipca 2015 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylającej decyzję 2011/137/WPZiB (Dz.U. 2015, L 206, s. 34), a po drugie, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2020/1130 z dnia 30 lipca 2020 r. wykonującego art. 21 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/44 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii (Dz.U. 2020, L 247, s. 14) i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2021/1241 z dnia 29 lipca 2021 r. w sprawie wykonania art. 21 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/44 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylającego rozporządzenie (UE) nr 204/2011 (Dz.U. 2021, L 272, s. 1), w zakresie, w jakim na mocy tych rozporządzeń pozostawiono nazwę skarżącej w wykazie podmiotów zawartym w załączniku III do rozporządzenia Rady (UE) 2016/44 z dnia 18 stycznia 2016 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylającego rozporządzenie (UE) nr 204/2011 (Dz.U. 2016, L 12, s. 1).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2020/1137 z dnia 30 lipca 2020 r. wykonującej decyzję (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii i decyzji Rady (WPZiB) 2021/1251 z dnia 29 lipca 2021 r. zmieniającej decyzję (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii, w zakresie, w jakim na mocy tych decyzji pozostawiono nazwę Libyan African Investment Company (LAICO) w wykazie podmiotów zawartym w załączniku IV do decyzji Rady (WPZiB) 2015/1333 z dnia 31 lipca 2015 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylającej decyzję 2011/137/WPZiB.

- 2) Stwierdza się nieważność rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2020/1130 z dnia 30 lipca 2020 r. wykonującego art. 21 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/44 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2021/1241 z dnia 29 lipca 2021 r. w sprawie wykonania art. 21 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/44 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylającego rozporządzenie (UE) nr 204/2011, w zakresie, w jakim na mocy tych rozporządzeń pozostawiono nazwę LAICO w wykazie podmiotów zawartym w załączniku III do rozporządzenia Rady (UE) 2016/44 z dnia 18 stycznia 2016 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylającego rozporządzenie (UE) nr 204/2011.
- 3) Skutki art. 1 decyzji 2021/1251 zostają utrzymane w odniesieniu do LAICO do dnia, w którym upływa termin do wniesienia odwołania przewidziany w art. 56 akapit pierwszy statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, lub, w wypadku wniesienia odwołania w tym terminie, do dnia ewentualnego oddalenia odwołania.
- 4) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 443 z 21.12.2020.

Wyrok Sądu z dnia 5 października 2022 r. – Puma/EUIPO – CMS (CMS Italy)

(Sprawa T-711/20) (¹)

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Graficzny znak towarowy CMS Italy – Wcześniejsze graficzne międzynarodowe znaki towarowe przedstawiające zwierzę z rodziny kotowatych skaczące w lewą stronę i wcześniejszy graficzny międzynarodowy znak towarowy PUMA – Względna podstawa odmowy rejestracji – Naruszenie renomy – Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Podobieństwo oznaczeń – Dowód istnienia renomy – Ocena całościowa]

(2022/C 463/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Puma SE (Herzogenaurach, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat P. González-Bueno Catalán de Ocón)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Ivanauskas i V. Ruzek, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: CMS Costruzione macchine speciali SpA (Alonte, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Salvador i R. Brogi)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca żąda stwierdzenia nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 24 września 2020 r. (sprawa R 2215/2019-4).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 24 września 2020 r. (sprawa R 2215/2019-4) w odniesieniu do sprzeciwów opartych na wcześniejszych znakach towarowych nr 480 105 i nr 593 987.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Puma SE, EUIPO i CMS Costruzione macchine speciali SpA pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 35 z 1.2.2021.

Wyrok Sądu z dnia 5 października 2022 r. – European Dynamics Luxembourg/EBC(Sprawa T-761/20) ⁽¹⁾

[Zamówienia publiczne – Postępowanie przetargowe – Wykluczenie z postępowania o udzielenie zamówienia – Oferta rażąco niska – Próby wywarcia niewłaściwego wpływu na proces decyzyjny – Nieprzestrzeganie zasad dotyczących komunikowania się – Proporcjonalność – Obowiązek uzasadnienia – Nadużycie władzy – Odpowiedzialność pozaumowna]

(2022/C 463/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: European Dynamics Luxembourg SA (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci M. Sfyri i M. Koutrouli)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (przedstawiciele: I. Koepfer i J. Krumrey, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Rosenkötter)

Przedmiot

W swojej skardze skarżąca wnosi z jednej strony, na podstawie art. 263 TFUE, o stwierdzenie nieważności, po pierwsze, decyzji Komitetu ds. Zamówień Publicznych Europejskiego Banku Centralnego (EBC) z dnia 1 października 2020 r. w sprawie wykluczenia jej ofert złożonych w odniesieniu do trzech części zamówienia w ramach przetargu na świadczenie usług i realizację prac w zakresie dostawy aplikacji informatycznych, po drugie, decyzji organu nadzoru EBC z dnia 9 grudnia 2020 r. oraz, po trzecie, wszystkich późniejszych związanych z nimi decyzji EBC, a z drugiej strony, na podstawie art. 268 TFUE, o odszkodowanie za szkodę, jaką miała ponieść w wyniku tego wykluczenia.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) European Dynamics Luxembourg SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 88 z 15.3.2021.

Wyrok Sądu z dnia 12 października 2022 r. – Van Walle/ECDC(Sprawa T-83/21) ⁽¹⁾

[Służba publiczna – Personel tymczasowy – Personel ECDC – Decyzja o nieprzedłużeniu umowy – Oczywisty błąd w ocenie – Nadużycie władzy – Obowiązek dbałości – Prawo do bycia wysłuchanym – Skarga o stwierdzenie nieważności i o odszkodowanie]

(2022/C 463/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ivo Van Walle (Järfälla, Szwecja) (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Champetier)

Strona pozwana: Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (przedstawiciele: J. Mannheim, pełnomocnik, wspierana przez adwokatów D. Waelbroeck i A. Duron)

Przedmiot

W skardze wniesionej na podstawie art. 270 TFUE skarżący domaga się: po pierwsze, stwierdzenia nieważności decyzji Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) z dnia 30 marca 2020 r., na mocy której jego umowa o pracę w charakterze członka personelu tymczasowego nie została przedłużona; po drugie, tytułem głównym, zasądzenia od ECDC na jego rzecz zapłaty ze skutkiem wstecznym wynagrodzenia netto, którego został pozbawiony w związku z nieprzedłużeniem umowy o pracę do dnia przywrócenia do pracy, a tytułem ewentualnym – zasądzenia od ECDC odszkodowania za poniesioną szkodę; a po trzecie zapłaty zadośćuczynienia za krzywdę doznaną w związku z decyzją o nieprzedłużeniu umowy o pracę.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Ivo Van Walle zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 48 z 26.4.2021.

Wyrok Sądu z dnia 12 października 2022 r. – Paesen/ESDZ

(Sprawa T-88/21) ⁽¹⁾

[Służba publiczna – Urzędnik – Personel ESDZ pełniący służbę w państwie trzecim – Szef delegatury – Okres próbny dla kadry zarządzającej – Końcowe sprawozdanie z oceny okresu próbnego dla kadry zarządzającej – Akt niewywołujący niekorzystnych skutków – Niedopuszczalność – Przeniesienie na stanowisko niekierownicze w siedzibie ESDZ – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do bycia wysłuchanym – Warunki stosowania art. 11 decyzji Komisji C(2008) 5028/2 z dnia 9 września 2008 r. w sprawie personelu zarządzającego średniego szczebla do szefów delegatury – Niezałączenie dokumentów do akt osobowy – Interes służby – Nadużycie władzy – Wniosek o udzielenie wsparcia – Decyzja oddalająca wniosek – Odpowiedzialność]

(2022/C 463/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Sandra Paesen (Beersel, Belgia) (przedstawiciel: adwokat M. Casado García-Hirschfeld)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych (przedstawiciele: S. Marquardt i R. Spáč, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze wniesionej na podstawie art. 270 TFUE skarżąca domaga się z jednej strony: po pierwsze, stwierdzenia nieważności końcowego sprawozdania z oceny jej okresu próbnego dla kadry zarządzającej; po drugie, stwierdzenia nieważności decyzji Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) z dnia 10 kwietnia 2020 r. o przeniesieniu jej na stanowisko nie kierownicze; po trzecie, stwierdzenia nieważności decyzji ESDZ z dnia 12 maja 2020 r. oddalającej wniosek skarżącej o udzielenie wsparcia; a z drugiej strony – odszkodowania i zadośćuczynienia za poniesioną w swej ocenie szkodę i doznaną krzywdę.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Sandra Paesen zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 138 z 19.4.2021.

Wyrok Sądu z dnia 5 października 2022 r. – Magnetec/EUIPO (Jasnoniebieski)(Sprawa T-168/21) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie unijnego znaku towarowego tworzonego przez odcień – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – jasnoniebieskiego – Ograniczenie towarów wskazanych w zgłoszeniu znaku towarowego – Artykuł 49 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001 – Wymogi jasności i precyzji – Artykuł 33 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001 – Obowiązek uzasadnienia – Artykuł 94 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001]

(2022/C 463/37)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Magnetec GmbH (Langensfeld, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Kloth, R. Briske i D. Habel)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: M. Eberl i E. Markakis, pełnomocnicy).

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 18 stycznia 2021 r. (sprawa R 217/2020-4).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 18 stycznia 2021 r. (sprawa R 217/2020 4).
- 2) EUIPO zostaje obciążone kosztami postępowania

⁽¹⁾ Dz.U. C 217 z 7.6.2021.

Wyrok Sądu z dnia 28 września 2022 r. – Agrofert/Parlament(Sprawa T-174/21) ⁽¹⁾

[Dostęp do dokumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – Dokumenty dotyczące dochodzenia przeciwko byłemu premierowi Republiki Czeskiej w związku ze sprzeniewierzeniem funduszy europejskich i możliwymi konfliktami interesów – Odmowa dostępu – Wyjątek dotyczący ochrony celów kontroli, dochodzenia i audytu – Częściowa utrata interesu prawnego – Częściowe umorzenie postępowania – Obowiązek uzasadnienia]

(2022/C 463/38)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Agrofert, a.s. (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciel: adwokat S. Sobolová)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: N. Görlitz, J.-C. Puffer i O. Hrstková Šolcová, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Ehrbar, M. Salyková i J. Hradil, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca, Agrofert, a.s., żąda stwierdzenia nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego A(2019) 8551 C (D 300153) z dnia 15 stycznia 2021 r., na mocy której Parlament odmówił jej dostępu do dwóch dokumentów dotyczących dochodzenia przeciwko byłemu premierowi Republiki Czeskiej w związku ze sprzeniewierzeniem funduszy europejskich i możliwymi konfliktami interesów.

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie żądania stwierdzenia nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego A(2019) 8551 C (D 300153) z dnia 15 stycznia 2021 r. w zakresie, w jakim Parlament odmówił dostępu do końcowego sprawozdania z audytu Komisji z dnia 29 listopada 2019 r., opatrzonego sygnaturą ARES(2019) 7370050, dotyczącego audytu funkcjonowania systemów zarządzania i kontroli stosowanych w Republice Czeskiej w celu uniknięcia konfliktów interesów, zostaje umorzone.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Agrofert a.s. pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Parlament.
- 4) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 206 z 31.5.2021.

Wyrok Sądu z dnia 12 października 2022 r. – Shopify/EUIPO – Rossi i in. (Shoppi)

(Sprawa T-222/21) (¹)

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Graficzny unijny znak towarowy Shoppi – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy SHOPIFY – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 60 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Brak wzmocnionego charakteru odróżniającego wcześniejszego znaku towarowego – Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z Unii i z Euratomu (brexit)]

(2022/C 463/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Shopify Inc. (Ottawa, Ontario, Kanada) (przedstawiciele: adwokaci S. Völker i M. Pemsel)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: V. Ruzek, pełnomocnik).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Massimo Carlo Alberto Rossi (Fiano, Włochy), Salvatore Vacante (Berlin, Niemcy), Shoppi Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci V. Roth i A. Hogertz)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 18 lutego 2021 r. (sprawa R 785/2020-2).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Shopify Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 228 z 14.6.2021.

Wyrok Sądu z dnia 5 października 2022 r. – SV/EBI(Sprawa T-311/21) ⁽¹⁾

[Służba publiczna – Personel EBI – Ocena wyników pracy – Awans – Skarga administracyjna – Postępowanie szczególne stosowane do decyzji w sprawie oceny – Zasada zgodności między skargą administracyjną a późniejszą skargą – Dogłębność kontroli – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do bycia wysłuchanym – Oczwisty błąd w ocenie – Odpowiedzialność]

(2022/C 463/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: SV (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny (przedstawiciele: K. Carr i G. Faedo, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata B. Wägenbaura)

Przedmiot

W skardze wniesionej na podstawie art. 270 TFUE i art. 50a statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej skarżący domaga się, po pierwsze, stwierdzenia nieważności dokumentu dotyczącego wyników pracy w 2019 r. oraz późniejszych decyzji wydanych w ramach szczególnego administracyjnego postępowania odwoławczego mającego zastosowanie do decyzji w sprawie oceny Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) oraz, po drugie, naprawienia szkody, którą miał w związku z tym ponieść.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) SV zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 329 z 16.8.2021.

Wyrok Sądu z dnia 28 września 2022 r. – Oi Dromoi tis Elias/Komisja(Sprawa T-352/21) ⁽¹⁾

[Prawo instytucjonalne – Wybór partnerów do prowadzenia działań programu Europe Direct (2021 – 2025) w Grecji – Procedura wezwania do składania ofert – Kryteria kwalifikowalności – Odrzucenie kandydatury]

(2022/C 463/41)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Politistikos Organismos Oi Dromoi tis Elias (Kalamata, Grecja) (przedstawiciel: adwokat S. Vardalas)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouchagiar i F. Erlbacher, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca żąda stwierdzenia nieważności decyzji Ares (2021) 2580204 zawartej w piśmie Komisji Europejskiej z dnia 16 kwietnia 2021 r. informującej ją o odrzuceniu jej oferty w ramach procedury wyboru partnerów do prowadzenia działań programu Europe Direct w Grecji (ED-GREECE-2020).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

2) Politistikos Organismos Oi Dromoi tis Elias pokrywa obok własnych kosztów koszty poniesione przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 357 z 6.9.2021.

Wyrok Sądu z dnia 5 października 2022 r. – Aldi Einkauf / EUIPO – Cantina sociale Tollo (ALDIANO)

(Sprawa T-429/21) (¹)

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy ALDIANO – Wcześniejsze słowne unijne znaki towarowe i rejestracja międzynarodowa ALDI – Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego – Artykuł 64 rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2022/C 463/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aldi Einkauf SE & Co. OHG (Essen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. Fürsen, M. Minkner i A. Starcke)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Gája, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Cantina sociale Tollo SCA (Tollo, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci F. Celluprica, F. Fischetti i F. De Bono)

Przedmiot

W skardze, złożonej na podstawie art. 263 TFUE, skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 18 maja 2021 r. (sprawa R 1074/2020-4).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 18 maja 2021 r. (sprawa R 1074/2020-4).
- 2) EUIPO pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Aldi Einkauf SE & Co. OHG.
- 3) Cantina sociale Tollo SCA pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 357 z 6.9.2021.

Wyrok Sądu z dnia 28 września 2022 r. – G-Core Innovations/EUIPO – Coretransform (G CORELABS)

(Sprawa T-454/21) (¹)

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego G CORELABS – Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy CORE – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]

(2022/C 463/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: G-Core Innovations Sàrl (Contern, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat L. Axel Karnøe Søndergaard)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: E. Nicolás Gómez i D. Gája, pełnomocnicy).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Coretransform GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: U. Hildebrandt, adwokat)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 10 maja 2021 r. (sprawa R 22/2021-2).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) G-Core Innovations Sàrl zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 368 z 13.9.2021.

Wyrok Sądu z dnia 12 października 2022 r. – Vasallo Andrés/Parlament

(Sprawa T-496/21) ⁽¹⁾

[Prawo instytucjonalne – Komisja Petycji Parlamentu – Petycja dotycząca systemu odpowiedzialności dyscyplinarnej pracowników administracji publicznej w Hiszpanii – Kwestia nieobjęta obszarem działalności Unii – Obowiązek uzasadnienia – Konflikt interesów – Wpływ zamieszczenia online statusu petycji na portalu internetowym petycji Parlamentu]

(2022/C 463/44)

* Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Ángel Vasallo Andrés (Valladolid, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. González Álvarez)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: P. López-Carceller i I. Liukkonen, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze wniesionej na podstawie art. 263 TFUE skarżący wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji D 200663 Komisji Petycji Parlamentu Europejskiego, wydanej w dniu 17 maja 2021 r. i doręczonej w dniu 8 czerwca 2021 r., uznającej za niedopuszczalną jego petycję (nr 99/2021) dotyczącą systemu odpowiedzialności dyscyplinarnej pracowników administracji publicznej w Hiszpanii.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Ángel Vasallo Andrés zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 422 z 18.10.2021.

Wyrok Sądu z dnia 28 września 2022 r. – Grieger/Komisja(Sprawa T-517/21) ⁽¹⁾

[Służba publiczna – Urzędnicy – Oddelegowanie – Zobowiązanie do przeniesienia na stanowisko średniego szczebla kierowniczego po upływie okresu oddelegowania – Wniosek o przeniesienie – Interes służby – Obowiązek uzasadnienia – Uzasadnione oczekiwania – Obowiązek dbałości o dobro urzędnika]

(2022/C 463/45)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Vladimir Grieger (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat N. de Montigny)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Brauhoff i L. Vernier, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 270 TFUE skarżący wnosi, po pierwsze, o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 29 października 2020 r. oddalającej jego wniosek o przeniesienie na stanowisko średniego szczebla kierowniczego, oraz, w stosownym wypadku, decyzji z dnia 11 maja 2021 r. oddalającej jego zażalenie, oraz, po drugie, naprawienie szkody majątkowej, którą miał ponieść wskutek zachowania Komisji.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Vladimir Grieger pokrywa koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 422 z 18.10.2021.

Wyrok Sądu z dnia 12 października 2022 r. – Saure/Komisja(Sprawa T-524/21) ⁽¹⁾

[Dostęp do dokumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – Korespondencja Komisji z AstraZenecą i organami niemieckimi dotycząca ilości szczepionek przeciwko COVID-19 i terminu ich dostawy – Wyjątek dotyczący ochrony postępowań sądowych – Dokumenty, które zostały przedstawione w ramach postępowania sądowego zamkniętego w momencie wydania decyzji odmawiającej udzielenia dostępu – Wyjątek dotyczący ochrony życia prywatnego i integralności jednostki – Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych osoby trzeciej]

(2022/C 463/46)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hans-Wilhelm Saure (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Partsch)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Gattinara, K. Herrmann i A. Spina, pełnomocnicy)

Przedmiot

Na podstawie art. 263 TFUE skarżący Hans-Wilhelm Saure żąda stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji Komisji C(2021) 5327 final z dnia 13 lipca 2021 r. oddalającej ponowny wniosek o udzielenie dostępu do niektórych dokumentów, a po drugie, decyzji Komisji C(2022) 870 final z dnia 7 lutego 2022 r. dotyczącej odmowy dostępu do niektórych dokumentów.

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie żądania stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2021) 5327 final z dnia 13 lipca 2021 r., odrzucającej ponowny wniosek o udzielenie dostępu do niektórych dokumentów zostaje umorzone.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji C(2022) 870 final z dnia 7 lutego 2022 r. w zakresie, w jakim odmawiała ona Hansowi-Wilhelmowi Sauremu dostępu do następujących dokumentów:
 - załącznika do oferty przedłożonej przez AstraZenecę (dokumentu nr 1.2);
 - dokumentu z dnia 12 czerwca 2020 r. wymienionego między AstraZenecą a rządami kilku państw członkowskich w celu negocjowania i zawarcia umowy finansowania (dokumentu nr 2);
 - projektu umowy finansowania przesłanego przez AstraZenecę w dniu 24 czerwca 2020 r. do rządów kilku państw członkowskich (dokumentu nr 3);
 - dokumentu z dnia 20 listopada 2020 r. dotyczącego zapłaty drugiej raty płatności przewidzianej w umowie zakupu z wyprzedzeniem zawartej z AstraZenecą (dokumentu nr 5);
 - prezentacji wykorzystywanej przez AstraZenecę podczas posiedzeń komitetu pilotażowego w dniu 4 grudnia 2020 r., w dniu 22 stycznia, w dniach 1, 11, 19 i 23 lutego oraz w dniu 11 marca 2021 r. (dokumentu nr 6);
 - prezentacji wykorzystywanej przez AstraZenecę podczas spotkania w dniu 7 grudnia 2020 r. (dokumentu nr 7);
 - prezentacji wykorzystywanej przez AstraZenecę podczas spotkania w dniu 19 stycznia 2021 r. (dokumentu nr 8);
 - dokumentu dotyczącego dat dostawy szczepionek (dokumentu nr 9) wraz z pięcioma załącznikami (dokumentów nr 9.1–9.5);
 - prezentacji wykorzystywanej przez AstraZenecę podczas spotkania w dniu 25 stycznia 2021 r. (dokumentu nr 10);
 - części korespondencji elektronicznej wymienionej pomiędzy Komisją a AstraZenecą w dniu 27 lipca 2020 r. (dokumentu nr 11).
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 4) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 412 z 11.10.2021.

Wyrok Sądu z dnia 5 października 2022 r. – bett1.de/EUIPO – XXXLutz Marken (BODY STAR)

(Sprawa T-537/21) (¹)

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego BODY STAR – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy Bodyguard – Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy Bodyguard – Względna podstawa odmowy rejestracji – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2022/C 463/47)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: bett1.de GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat O. Brexli)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: E. Markakis i M. Eberl, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: XXXLutz Marken GmbH (Wels, Austria) (przedstawiciel: adwokat H. Pannen)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 23 czerwca 2021 r. (sprawy połączone R 1711/2020-2 i R 1727/2020-2).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 23 czerwca 2021 r. (sprawy połączone R 1711/2020-2 i R 1727/2020-2) w odniesieniu do „materacy; nakładek wierzchnich na materace; łóżek; ram do łóżek; listwowych podstaw łóżek (stelaży); pościeli, oprócz bielizny pościelowej; poduszek; wezglówi; poduszek wspierających szyję; łóżek wodnych, nie do celów medycznych; materacy dmuchanych”, należących do klasy 20, i „kap na łóżka; bielizny pościelowej i koców; wyspów [pokrowców na materace]; pokryć na materace; wyspów (pokrowców na materace i poduszki); śpiworów”, należących do klasy 24.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 422 z 18.10.2021.

Wyrok Sądu z dnia 5 października 2022 r. – the aircscreen company/EUIPO – Moviescreens Rental (airframe)

(Sprawa T-539/21) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Graficzny znak towarowy airframe – Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Charakter odróżniający – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001]

(2022/C 463/48)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: the aircscreen company GmbH & Co. KG (Monastyr, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci O. Spieker, A. Schönfleisch i D. Mienert)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: T. Klee i D. Hnaf, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Moviescreens Rental GmbH (Damme, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci D. Schulz i P. Stelzig)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 1 lipca 2021 r. (sprawa R 63/2021-4).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) the aircscreen company GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 422 z 18.10.2021.

Wyrok Sądu z dnia 28 września 2022 r. – Copal Tree Brands/EUIPO – Sumol + Compal Marcas (COPAL TREE)

(Sprawa T-572/21) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego COPAL TREE – Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy COMPAL – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2022/C 463/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Copal Tree Brands, Inc. (Oakland, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat B. Niemann Fadani)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: R. Raponi i J. Ivanauskas, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Sumol + Compal Marcas SA (Carnaxide, Portugalia) (przedstawiciel: adwokat A. de Sampaio)

Przedmiot

W skardze wniesionej na podstawie art. 263 TFUE, skarżąca żąda stwierdzenia nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 6 lipca 2021 r. (sprawa R 1580/2020-2).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Copal Tree Brands, Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 462 z 15.11.2021.

Wyrok Sądu z dnia 12 października 2022 r. – Serrano Velázquez/Parlament

(Sprawa T-589/21) ⁽¹⁾

[Prawo instytucjonalne – Komisja Petycji Parlamentu – Petycja dotycząca naruszenia przez władze hiszpańskie prawa Unii w dziedzinie praw podstawowych – Decyzja o pozostawieniu petycji bez biegu – Obowiązek uzasadnienia]

(2022/C 463/50)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: María Teresa Serrano Velázquez (Sevilla, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat F.B. Vázquez Sánchez)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: P. López-Carceller i I. Liukkonen, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca żąda stwierdzenia nieważności decyzji D 304048 Komisji Petycji Parlamentu Europejskiego, wydanej w dniu 8 czerwca 2021 r. i doręczonej w dniu 13 lipca 2021 r., uznającej za niedopuszczalną jej petycję (nr 242/2021) dotyczącą naruszenia środków ochrony i gwarancji praw podstawowych osób sygnalizujących nadużycia w zakresie korupcji, które jak twierdzi, ją obejmowały.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

2) María Teresa Serrano Velázquez zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 481 z 29.11.2021.

Wyrok Sądu z dnia 5 października 2022 r. – bett1.de/EUIPO – XXXLutz Marken (Body-Star)

(Sprawa T-599/21) (¹)

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy Body-Star – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy Bodyguard – Względna podstawa odmowy rejestracji – Artykuł 60 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001 w związku z art. 8 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia]

(2022/C 463/51)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: bett1.de GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat O. Brexl)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: M. Eberl i E. Markakis, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: XXXLutz Marken GmbH (Wels, Austria) (przedstawiciel: adwokat H. Pannen)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 14 lipca 2021 r. (sprawa R 1712/2020-2).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 14 lipca 2021 r. (sprawa R 1712/2020-2) w odniesieniu do „materacy; nakładek wierzchnich na materace; łóżek; ram do łóżek; listwowych podstaw łóżek (stelaży); pościeli, oprócz bielizny pościelowej; poduszek; wezglówi; poduszek wspierających szyję; łóżek wodnych, nie do celów medycznych; materacy dmuchanych”, należących do klasy 20, i „kap na łóżka; bielizny pościelowej i koców; wyspów [pokrowców na materace]; pokryć na materace; wyspów (pokrowców na materace i poduszki); śpiworów”, należących do klasy 24.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 452 z 8.11.2021.

Wyrok Sądu z dnia 5 października 2022 r. – WV/CdT

(Sprawa T-618/21) (¹)

[Służba publiczna – Personel tymczasowy – Zwolnienie chorobowe – Nieusprawiedliwione nieobecności – Rozwiązanie umowy bez wypowiedzenia – Artykuł 16 WZIP – Artykuł 48 lit. b) WZIP – Odpowiedzialność]

(2022/C 463/52)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: WV (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Champetier)

Strona pozwana: Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Garnier, pełnomocnik, wspierany przez adwokata B. Wägenbaura)

Przedmiot

W skardze wniesionej na podstawie art. 270 TFUE skarżący domaga się: po pierwsze, stwierdzenia nieważności decyzji dyrektora Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej (CdT) z dnia 26 listopada 2020 r. o rozwiązaniu bez wypowiedzenia jego stosunku pracy na czas nieokreślony i, w razie potrzeby, decyzji z dnia 17 czerwca 2021 r. oddalającej jego zażalenie oraz po drugie, naprawienia szkody, którą poniósł w związku z tymi decyzjami.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji dyrektora Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej (CdT) z dnia 26 listopada 2020 r. o rozwiązaniu stosunku pracy z WV w charakterze członka personelu tymczasowego.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) CdT zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 462 z 15.11.2021.

Wyrok Sądu z dnia 12 października 2022 r. – L. Oliva Torras/EUIPO – Mecánica del Frío (Urządzenia sprzęgające do pojazdów)

(Sprawa T-652/21) (¹)

[Wzór wspólnotowy – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru – Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający urządzenie sprzęgające służące do przyłączania urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych do pojazdów silnikowych – Podstawy unieważnienia – Nowość – Indywidualny charakter – Artykuły 5, 6 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002 – Ujawnienie wcześniejszego wzoru – Artykuł 7 rozporządzenia nr 6/2002 – Zakres wniosku o unieważnienie – Wcześniejszy wzór przedstawiony po złożeniu wniosku o unieważnienie – Artykuł 28 ust. 1 lit. b) ppkt i), v) i vi) rozporządzenia (WE) nr 2245/2002]

(2022/C 463/53)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: L. Oliva Torras, SA (Manresa, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat E. Sagrañes Coca)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnicy).

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżący wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 27 sierpnia 2021 r. (sprawa R 1306/2020-3).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) L. Oliva Torras, S.A. zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 481 z 29.11.2021.

**Wyrok Sądu z dnia 12 października 2022 r. – H/2 Credit Manager/EUIPO – Hcapital Partners SCR
(H/2 CAPITAL PARTNERS)**

(Sprawa T-656/21) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego H/2 CAPITAL PARTNERS – Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy HCapital – Względna podstawa odmowy rejestracji – Właściwy krąg odbiorców – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Podobieństwo usług – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2022/C 463/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: H/2 Credit Manager LP (Stamford, Connecticut, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: S. Malynicz, barrister, i adwokat N. Schmitz)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Hcapital Partners SCR, SA (Lisbona, Portugalia) (przedstawiciel: adwokat V. Stilwell de Andrade)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 16 lipca 2021 r. (sprawa R 1954/2019-5).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) H/2 Credit Manager LP zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 502 z 13.12.2021.

Wyrok Sądu z dnia 28 września 2022 r. – Zegers/Komisja

(Sprawa T-663/21) ⁽¹⁾

[Służba publiczna – Urzędnicy – Emerytura – Przeniesienie krajowych uprawnień emerytalnych – Warunek nabycia przed podjęciem służby w Unii – Uwzględnienie przez organ krajowy okresu następującego po rozpoczęciu służby w Unii]

(2022/C 463/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Tanja Zegers (Hoeilaart, Belgia) (przedstawiciel: adwokat C. Bernard-Glanz)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Mongin i M. Brauhoff, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze wniesionej na podstawie art. 270 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 3 grudnia 2020 r. oddalającej wniosek o przeniesienie do Unii Europejskiej uprawnień emerytalnych nabytych przez nią w Niderlandach.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 24 z 17.1.2022.

Wyrok Sądu z dnia 5 października 2022 r. – Les Bordes Golf International/EUIPO – Mast-Jägermeister (LES BORDES)

(Sprawa T-696/21) (¹)

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego LES BORDES – Wcześniejszy graficzny międzynarodowy znak towarowy zawierający figurę składającą się w szczególności z głowy jelenia – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2022/C 463/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Les Bordes Golf International (Saint-Laurent-Nouan, Francja) (przedstawiciel: adwokat M. Maier)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: J. Ivanauskas, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Mast-Jägermeister SE (Wolfenbüttel, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Drzymalla)

Przedmiot

W skardze, złożonej na podstawie art. 263 TFUE, skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 1 września 2021 r. (sprawa R 67/2021-4)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Les Bordes Golf International zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 2 z 3.1.2022.

Wyrok Sądu z dnia 12 października 2022 r. – Associação do Socorro e Amparo/EUIPO – De Bragança (quis ut Deus)

(Sprawa T-752/21) (¹)

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Graficzny unijny znak towarowy quis ut Deus – Brak rzeczywistego używania znaku towarowego – Artykuł 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2022/C 463/57)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Associação do Socorro e Amparo (przedstawiciel: adwokat J. Motta Veiga)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: I. Ribeiro da Cunha i D. Gája, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO: Duarte Pio De Bragança (Sintra, Portugalia)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżący wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 21 października 2021 r. (sprawa R 581/2021-4).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 21 października 2021 r. (sprawa R 581/2021-4) w zakresie, w jakim częściowo uchyliła ona decyzję Wydziału Unieważnień z dnia 29 stycznia 2021 r.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) EUIPO pokrywa swoje własne koszty oraz koszty poniesione przez Associação do Socorro e Amparo

(¹) Dz.U. C 37 z 24.1.2022.

Wyrok Sądu z dnia 5 października 2022 r. – just-organic.com/EUIPO (JUST ORGANIC)

(Sprawa T-802/21) (¹)

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego JUST ORGANIC – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2022/C 463/58)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: just-organic.com GmbH (Essen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Menebröcker)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Hanf, pełnomocnik)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca żąda stwierdzenia nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 20 października 2021 r. (sprawa R 1010/2021-2).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) just-organic.com GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 73 z 14.2.2022.

Wyrok Sądu z dnia 28 września 2022 r. – Labaš/EUIPO (FRESH)(Sprawa T-58/22) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego FRESH – Względne podstawy odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) i ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001]

(2022/C 463/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Miroslav Labaš (Koszyce, Słowacja) (przedstawiciel: adwokat M. Vasil)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: M. Eberl i T. Klee, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżący wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 24 listopada 2021 r (sprawa R 610/2021-1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Miroslav Labaš zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 138 z 28.3.2022.

Postanowienie Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Dragnea/Komisja(Sprawa T-738/18 RENV) ⁽¹⁾

[Dochodzenia zewnętrzne OLAF – Odmowa dostępu do akt z dochodzenia OLAF – Cofnięcie i zastąpienie zaskarżonego aktu – Następcza bezprzedmiotowość sporu – Umorzenie postępowania]

(2022/C 463/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Liviu Dragnea (Bukareszt, Rumunia) (przedstawiciele: C. Toby, O. Riffaud i B. Entringer, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Ehrbar, J. Baquero Cruz i A. Spina, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze wniesionej na podstawie art. 263 TFUE skarżący domaga się w istocie stwierdzenia nieważności pisma Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) z dnia 1 października 2018 r., w którym urząd ten odmówił, po pierwsze, wszczęcia dochodzenia w sprawie sposobu przeprowadzenia dwóch dochodzeń, a po drugie, przyznania skarżącemu dostępu do szeregu dokumentów.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.

- 2) Liviu Dragnea i Komisja Europejska pokrywają własne koszty postępowania w pierwszej instancji oraz postępowania w sprawie przekazania sprawy do Sądu.

(¹) Dz.U. C 65 z 18.2.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 5 października 2022 r. – Homoki/Komisja

(Sprawa T-517/19 INTP) (¹)

[Wykładnia wyroku – Niedopuszczalność]

(2022/C 463/61)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Andrea Homoki (Gyál, Węgry) (przedstawiciel: adwokat T. Hüttl)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Béres i A. Spina, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze na podstawie art. 168 regulaminu postępowania przed Sądem skarżąca wnosi do Trybunału o dokonanie wykładni wyroku z dnia 1 września 2021 r., Homoki/Komisja (T-517/19, niepublikowanego, EU:T:2021:529).

Sentencja

- 1) Wniosek o dokonanie wykładni zostaje odrzucony jako niedopuszczalny.
- 2) Andrea Homoki zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 328 z 30.9.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 5 października 2022 r. – KRBL/EUIPO – P.K. Overseas (INDIA SALAM Pure Basmati Rice)

(Sprawa T-45/20) (¹)

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Wygaśnięcie prawa z rejestracji międzynarodowej zgłoszonego znaku towarowego – Następcza bezprzedmiotowość sporu – Umorzenie postępowania]

(2022/C 463/62)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: KRBL Ltd (Delhi, Indie) (przedstawiciel: adwokat J. Schmidt)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Crawcour, J. Crespo Carrillo i V. Ruzek, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO: P.K. Overseas Pte Ltd (Singapur, Singapur)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 26 listopada 2019 r. (sprawa R 766/2019-4).

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone.

2) KRBL Ltd i Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 77 z 9.3.2020.

**Postanowienie Sądu z dnia 14 września 2022 r. – Primagra i Mlékárna Hlinsko/Komisja
(Sprawy połączone T-101/21 i T-213/21) (¹)**

[Środek tymczasowy – Europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne – EFRROW – Fundusz Spójności – EFS – Rozporządzenie (UE) nr 1303/2013 – Pismo w sprawie realizacji zaleceń sformułowanych przez Komisję w wyniku audytu w sprawie jakoby istniejących konfliktów interesów – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Akt przygotowawczy – Niedopuszczalność]

(2022/C 463/63)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Primagra a.s. (Milín, Republika Czeska) (sprawa T-101/21), Mlékárna Hlinsko a.s. (Hlinsko, Republika Czeska) (sprawa T-213/21) (przedstawiciele: adwokaci S. Sobolová i O. Billard)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Hradil i M. Salyková, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skargach złożonych na podstawie art. 263 TFUE strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności pisma Komisji Europejskiej z dnia 22 października 2020 r., którego adresatem była Republika Czeska, zatytułowanego „Działania następcze związane z audytem REGC414CZ0133” o sygnaturze Ares(2020) 5759350.

Sentencja

- 1) Skargi zostają odrzucone.
- 2) Primagra a.s. i Mlékárna Hlinsko a.s. zostają obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 163 z 3.5.2021.

**Postanowienie Sądu z dnia 19 października 2022 r. – Associazione „Terra Mia Amici No Tap”/EBI
(Sprawa T-514/21) (¹)**

[Skarga na bezczynność – Środowisko naturalne – Finansowanie gazociągu transadriatyckiego – Uchwała Rady Dyrektorów EBI zatwierdzająca finansowanie – Artykuł 10 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 – Wniosek o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej – Odpowiedź sporządzona po wniesieniu skargi – Wniosek o wydanie nakazu – Brak właściwości – Zarzut niedopuszczalności – Umożnienie postępowania]

(2022/C 463/64)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Associazione „Terra Mia Amici No Tap” (Melendugno, Włochy) (przedstawiciel: adwokat A. Calò)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny (przedstawiciele: T. Gilliams, G. Faedo i K. Carr, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Dal Ferro)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 265 TFUE skarżąca wnosi do Sądu z jednej strony o stwierdzenie, że Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) niezgodnie z prawem nie podjął działań w celu nadania biegu wnioskowi z dnia 19 grudnia 2020 r. o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej w sprawie decyzji EBI z dnia 6 lutego 2018 r. dotyczącej finansowania projektu gazociągu z Grecji do Włoch przez Albanie i Morze Adriatyckie i umowy kredytu zawartej w dniu 30 listopada 2018 r. na podstawie tej decyzji, a z drugiej strony, nakazanie EBI cofnięcia tego kredytu.

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie pierwszego żądania Associazione Associazione „Terra Mia Amici No TAP” zmierzającego do stwierdzenia, że Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) niezgodnie z prawem nie podjął działań w celu nadania biegu wnioskowi z dnia 19 grudnia 2020 r. o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej w sprawie decyzji EBI z dnia 6 lutego 2018 r. dotyczącej finansowania projektu gazociągu z Grecji do Włoch przez Albanie i Morze Adriatyckie i umowy kredytu zawartej w dniu 30 listopada 2018 r. na podstawie tej decyzji zostaje umorzone.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) EBI pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Associazione „Terra Mia Amici No TAP”.

(¹) Dz.U. C 431 z 25.10.2021.

Postanowienie Sądu z dnia 15 września 2022 r. – European Paper Packaging Alliance/Komisja (Sprawa T-518/21) (¹)

[Środek tymczasowy – Środowisko – Wytyczne Komisji dotyczące produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych – Dyrektywa (UE) 2019/904 – Zmniejszenie wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Niedopuszczalność]

(2022/C 463/65)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: European Paper Packaging Alliance (Haga, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci F. Di Gianni i A. Scalini)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciel: L. Haasbeek, pełnomocnik)

Przedmiot

W skardze złożonej na podstawie art. 263 TFUE strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności pkt 2.1.2 i 2.2.1 oraz tabeli 4–2 i 4–8 wytycznych Komisji dotyczących produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz.U. 2021, C 216, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Postępowanie w sprawie wniosków o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta złożonych przez Królestwo Niderlandów, Parlament Europejski i Radę Unii Europejskiej zostaje umorzone.
- 3) European Paper Packaging Alliance pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską, z wyjątkiem kosztów związanych z wnioskami o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

- 4) European Paper Packaging Alliance, Komisja, Królestwo Niderlandów, Parlament i Rada ponoszą własne koszty związane z wnioskami o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

⁽¹⁾ Dz.U. C 431 z 25.10.2021.

Postanowienie Sądu z dnia 22 września 2022 r. – Primagran/EUIPO – Primagaz (primagran)

(Sprawa T-624/21) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego primagran – Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy PRIMA – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Artykuł 27 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/625 – Artykuł 95 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001 – Zakaz reformatio in peius – Skarga prawnie oczywiście bezzasadna]

(2022/C 463/66)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Primagra sp. z o.o. (Stegna, Polska) (przedstawiciel: adwokatka E. Jaroszyńska-Kozłowska)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: S. Palmero Cabezas, J. Crespo Carrillo i V. Ruzek, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Compagnie des gaz de pétrole Primagaz (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokatka S. Herrburger)

Przedmiot

W skardze złożonej na podstawie art. 263 TFUE strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 28 lipca 2021 r. (sprawa R 2486/2020-4).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Primagran sp. z o.o. pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) i przez Compagnie des gaz de pétrole Primagaz.

⁽¹⁾ Dz.U. C 481 z 29.11.2021.

Postanowienie Sądu z dnia 20 października 2022 r. – Callaway/Komisja

(Sprawa T-653/21) ⁽¹⁾

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Wspólna polityka rolna – Wspólny katalog odmian gatunków roślin rolniczych – Nowe odmiany roślin – Producent odmiany konopi Finola – Obszary upraw w Polsce – Odmiany konopi kwalifikujące się do otrzymania wsparcia finansowego w ramach wspólnej polityki rolnej – Zawartość tetrahydrokanabinolu (THC) – Zezwolenie udzielone Polsce na ustanowienie na swoim terytorium zakazu wprowadzania do obrotu odmiany konopi Finola – Brak bezpośredniego oddziaływania – Niedopuszczalność]

(2022/C 463/67)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: James C. Callaway (Kuopio, Finlandia) (przedstawiciel: P. Hoffman, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Becker i F. Castilla Contreras, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżący żąda stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2021/1214 z dnia 22 lipca 2021 r. zezwalającej Polsce na ustanowienie na swoim terytorium zakazu wprowadzania do obrotu odmiany konopi Finola na podstawie dyrektywy Rady 2002/53/WE (Dz.U. 2021, L 265, p. 1). Podnosi on również, w oparciu o art. 277 TFUE, zarzuty niezgodności z prawem art. 32 ust. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. 2013, L 347, s. 608), a także art. 9 ust. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 639/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie uzupełnienia rozporządzenia nr 1307/2013 oraz zmiany załącznika X do tego rozporządzenia (Dz.U. 2014 L 181, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Postępowanie w zakresie dotyczącym wniosków Rady Unii Europejskiej, Parlamentu Europejskiego i Rzeczypospolitej Polskiej o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenientów zostaje umorzone.
- 3) James C. Callaway zostaje obciążony własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.
- 4) Rada, Parlament oraz Rzeczpospolita Polska pokrywają własne koszty związane z wnioskami o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

(¹) Dz.U. C 24 z 17.1.2022.

Postanowienie Sądu z dnia 28 września 2022 r. – FC/AUEA

(Sprawa T-697/21) (¹)

[Służba publiczna – Personel tymczasowy – Postępowanie dyscyplinarne – Oddalenie wniosku o zawieszenie postępowania dyscyplinarnego w oczekiwaniu na wydanie przez Sąd orzeczeń w sprawach powiązanych – Wydanie orzeczeń Sądu w sprawach powiązanych w trakcie postępowania – Umorzenie postępowania]

(2022/C 463/68)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: FC (przedstawiciele: adwokaci V. Christianos, G. Kelepouri i A. Skoulikis)

Strona pozwana: Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu (przedstawiciele: P. Eyckmans i M. Stamatopoulou, działające w charakterze pełnomocników, które wspierali adwokaci T. Bontinck, A. Guillerme i L. Burguin)

Przedmiot

W skardze wniesionej na podstawie art. 270 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu (AUEA) z dnia 25 lipca 2021 r., na mocy której oddalono jej zażalenie na decyzje AUEA z dni 24 lutego i 14 marca 2021 r., na mocy których prezes komisji dyscyplinarnej AUEA oddalił jej wniosek o zawieszenie wszczętego wobec niej postępowania dyscyplinarnego.

Sentencja

- 1) Umarza się postępowanie.
- 2) FC pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu.

(¹) Dz.U. C 2 z 3.1.2022.

Postanowienie Sądu z dnia 19 września 2022 r. – TDK Foil Italy/Komisja

(Sprawa T-788/21) (¹)

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Polityka handlowa – Dumping – Przywóz wyrobów walcowanych płaskich z aluminium pochodzących Chin – Ostateczne cło antydumpingowe – Importer niepowiązany – Brak indywidualnego oddziaływania – Niedopuszczalność]

(2022/C 463/69)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: TDK Foil Italy SpA (Rozzano, Włochy) (przedstawiciele: F. Di Gianni, A. Scalini i G. Pregno, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Luengo i M. Gustafsson, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca żąda stwierdzenia nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/1784 z dnia 8 października 2021 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz wyrobów walcowanych płaskich z aluminium pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2021, L 359, s. 6), w zakresie w jakim obejmuje zakresem cła antydumpingowego surową folię aluminiową używaną do produkcji anod wysokonapięciowych oraz folię do okładek w kondensatorach elektrolitycznych z aluminium.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) TDK Foil Italy SpA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 84 z 21.2.2022.

Postanowienie Sądu z dnia 5 października 2022 r. – Airoldi Metalli/Komisja

(Sprawa T-1/22) (¹)

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Dumping – Przywóz wyrobów walcowanych płaskich z aluminium pochodzących z Chin – Nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego – Importer – Akt regulacyjny wymagający przyjęcia środków wykonawczych – Brak indywidualnego oddziaływania – Niedopuszczalność]

(2022/C 463/70)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Airoldi Metalli SpA (Molteno, Włochy) (przedstawiciele: M. Campa, D. Rovetta, P. Gjortler i V. Villante, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Gustafsson i G. Luengo, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca żąda stwierdzenia nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/1784 z dnia 8 października 2021 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz wyrobów walcowanych płaskich z aluminium pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2021, L 359, s. 6).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Airoldi Metalli SpA zostaje obciążona własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.
- 3) European Aluminium pokrywa własne koszty związane z wnioskiem o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

(¹) Dz.U. C 84 z 21.2.2022.

Postanowienie Sądu z dnia 11 października 2022 r. – Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris/Parlament

(Sprawa T-41/22) (¹)

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Rezolucja Parlamentu w sprawie pierwszej rocznicy faktycznego zakazu aborcji w Polsce – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Niedopuszczalność]

(2022/C 463/71)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris (Warszawa, Polska) (przedstawiciele: K. Koźmiński, radca prawny, i T. Siemiński, adwokat)

Strona pozwana: Parlament Europejski (J. Rodrigues i W. Kuzmienko, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze na podstawie art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2021 r. w sprawie pierwszej rocznicy faktycznego zakazu aborcji w Polsce [2021/2925(RSP)].

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 148 z 4.4.2022.

Postanowienie Sądu z dnia 30 września 2022 r. – Collard/ID

(Sprawa T-53/22) (¹)

[Prawo instytucjonalne – Członek Parlamentu – Zawieszenie i wykluczenie posła z jego grupy politycznej – Skarżący, który przestał odpowiadać na wezwania Sądu – Umorzenie]

(2022/C 463/72)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Gilbert Collard (Vauvert, Francja) (przedstawiciel: B. Kuchukian, avocat)

Strona pozwana: Parlament Europejski, Grupa polityczna „Tożsamość i Demokracja” (ID) (przedstawiciel: J. Bosquet, advocaat)

Przedmiot

Skarżący, w skardze opartej na art. 263 TFUE, żąda stwierdzenia nieważności decyzji Prezydium grupy politycznej „Tożsamość i Demokracja” (ID) Parlamentu Europejskiego z dnia 22 i 25 stycznia 2022 r., na podstawie których został zawieszony a następnie wykluczony z tej grupy.

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone w zakresie w jakim skierowana jest ona przeciwko grupie politycznej „Tożsamość i Demokracja” (ID).
- 2) Skarżący zostaje obciążony kosztami postępowania, z wyjątkiem kosztów, co do których Sąd już orzekł w postanowieniu z dnia 14 lipca 2022 r. Collard/Parlament i ID (T-53/22, niepublikowane, EU:T:2022:463).

⁽¹⁾ Dz.U. C 158 z 11.4.2022.

Postanowienie Sądu z dnia 30 września 2022 r. – Rivière/ID

(Sprawa T-54/22) ⁽¹⁾

[Prawo instytucjonalne – Członek Parlamentu – Zawieszenie i wykluczenie posła z jego grupy politycznej – Skarżący, który przestał odpowiadać na wezwania Sądu – Umorzenie]

(2022/C 463/73)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Jérôme Rivière (Paryż, Francja) (przedstawiciel: B. Kuchukian, avocat)

Strona pozwana: Grupa polityczna „Tożsamość i Demokracja” (ID) (przedstawiciel: J. Bosquet, advocaat)

Przedmiot

Skarżący, w skardze opartej na art. 263 TFUE, żąda stwierdzenia nieważności decyzji Prezydium grupy politycznej „Tożsamość i Demokracja” (ID) Parlamentu Europejskiego z dnia 21 i 25 stycznia 2022 r., na podstawie których został zawieszony a następnie wykluczony z tej grupy.

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone w zakresie w jakim skierowana jest ona przeciwko grupie politycznej „Tożsamość i Demokracja” (ID).
- 2) Skarżący zostaje obciążony kosztami postępowania, z wyjątkiem kosztów, co do których Sąd już orzekł w postanowieniu z dnia 14 lipca 2022 r. Rivière/Parlament i ID (T-54/22, niepublikowane, EU:T:2022:472).

⁽¹⁾ Dz.U. C 158 z 11.4.2022.

Postanowienie Sądu z dnia 7 października 2022 r. – OG i in./Komisja**(Sprawa T-101/22) ⁽¹⁾****[Skarga o stwierdzenie nieważności – Rozporządzenie delegowane (UE) 2022/503 – Rozporządzenie delegowane (UE) 2021/2288 – Rozporządzenie (UE) 2021/953 – Unijne cyfrowe zaświadczenie COVID – Swobodny przepływ osób – Ograniczenia – Brak bezpośredniego oddziaływania – Niedopuszczalność]**

(2022/C 463/74)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: OG i in. (przedstawiciel: adwokat D. Gómez Fernández)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Montaguti i J. Baquero Cruz, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżący wnoszą zasadniczo o stwierdzenie nieważności, po pierwsze, rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2021/2288 z dnia 21 grudnia 2021 r. zmieniającego załącznik do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/953 w odniesieniu do okresu uznawania zaświadczeń o szczepieniu wydawanych w formacie unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID wskazującego na zakończenie serii szczepień pierwotnych (Dz.U. 2021, L 459, s. 459) oraz, po drugie, rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2022/503 z dnia 29 marca 2022 r. zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/953 w odniesieniu do zwolnienia małoletnich z okresu uznawania zaświadczeń o szczepieniu wydawanych w formacie unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID (Dz.U. 2022, L 102, s. 8).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) OG i in. pokrywają własne koszty, jak również koszty poniesione przez Komisję Europejską, w tym koszty postępowania w sprawie środków tymczasowych przed Sądem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 165 z dnia 19.4.2022.

Postanowienie Sądu z dnia 7 października 2022 r. – ON/Komisja**(Sprawa T-103/22) ⁽¹⁾****[Skarga o stwierdzenie nieważności – Rozporządzenie delegowane (UE) 2021/2288 – Rozporządzenie (UE) 2021/953 – Unijne cyfrowe zaświadczenie COVID – Swobodny przepływ osób – Ograniczenia – Brak bezpośredniego oddziaływania – Niedopuszczalność]**

(2022/C 463/75)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: ON (przedstawiciel: adwokat D. Mimrová)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Montaguti i M. Salyková, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze na podstawie art. 263 TFUE skarżący wnosi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia delegowanego Komisji UE) 2021/2288 z dnia 21 grudnia 2021 r. zmieniającego załącznik do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/953 w odniesieniu do okresu uznawania zaświadczeń o szczepieniu wydawanych w formacie unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID wskazującego na zakończenie serii szczepień pierwotnych (Dz.U. 2021, L 458, s. 459).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) ON pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 10.5.2022.

Postanowienie Sądu z dnia 26 września 2022 r. – OO/EBI

(Sprawa T-134/22) ⁽¹⁾

[Służba publiczna – Personel EBI – Wynagrodzenie – Dodatek za pracę poza krajem pomniejszony o połowę – Rozliczenie wynagrodzenia – Termin do wniesienia skargi – Niedopuszczalność]

(2022/C 463/76)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: OO (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny (przedstawiciele: G. Faedo i J. Pawłowicz, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata B. Wägenbaura)

Przedmiot

Skarżąca, w skardze wniesionej na podstawie art. 270 TFUE i art. 50a Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, domaga się stwierdzenia nieważności dokumentu Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) z dnia 27 lutego 2012 r. w zakresie w jakim stosownie do postanowień tego dokumentu jej dodatek za pracę poza krajem został pomniejszony o połowę.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) OO zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 10.5.2022.

Postanowienie Sądu z dnia 12 października 2022 r. – Saure/Komisja

(Sprawa T-165/22) ⁽¹⁾

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Dostęp do dokumentów – Odmowa dostępu – Zawisłość sporu – Niedopuszczalność]

(2022/C 463/77)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hans-Wilhelm Saure (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: C. Partsch, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Gattinara, K. Herrmann i A. Spina, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze wniesionej na podstawie art. 263 TFUE skarżący wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2022) 870 wersja ostateczna z dnia 7 lutego 2022 r. w sprawie odmowy dostępu do niektórych dokumentów.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Hans-Wilhelm Saure pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 198 z 16.5.2022.

**Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 21 września 2022 r. – Xpand Consortium i in./Komisja
(Sprawa T-281/22 R)**

[Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Zamówienia publiczne na usługi – Świadczenie usług obejmujących opracowanie, wdrożenie, konserwację/obsługę, wsparcie i doradztwo w odniesieniu do systemów informatycznych w dziedzinie rachunkowości/finansów oraz systemów informatycznych w dziedzinie finansów – Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych – Brak pilnego charakteru]

(2022/C 463/78)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Xpand Consortium (Bruksela, Belgia), NTT Data Belgique (Bruksela), Sopra Steria Benelux (Bruksela), Fujitsu Technology Solutions (Bruksela) (przedstawiciele: adwokaci M. Troncoso Ferrer, L. Lence de Frutos i A. Rebollar Corrales)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. André i M. Ilkova, pełnomocnicy)

Przedmiot

W opartym na art. 278 i 279 TFUE wniosku skarżące żądają nakazania Komisji Europejskiej powstrzymania się od wszczęcia nowego postępowania o udzielenie zamówienia, mającego ten sam przedmiot co postępowanie o udzielenie zamówienia o numerze referencyjnym BUDG 19/PO/04, zatytułowane „Świadczenie usług obejmujących opracowanie, wdrożenie, konserwację/obsługę, wsparcie i doradztwo w odniesieniu do systemów informatycznych w dziedzinie rachunkowości/finansów oraz systemów informatycznych w dziedzinie finansów”, do czasu wydania przez Sąd orzeczenia kończącego postępowanie w przedmiocie wniesionej przez skarżące w dniu 13 maja 2022 r. skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 3 marca 2022 r. o unieważnieniu wspomnianego postępowania o udzielenie zamówienia.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

**Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 18 października 2022 r. – Fresenius Kabi Austria i in./Komisja
(Sprawa T-416/22 R)**

[Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Produkty lecznicze stosowane u ludzi – Dyrektywa 2001/83/WE – Pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktów leczniczych zawierających substancję czynną „roztwory hydroksyetyloskrobi (HES) do infuzji” – Wniosek o zawieszenie wykonania – Brak pilnego charakteru]

(2022/C 463/79)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fresenius Kabi Austria GmbH (Graz, Austria) i 14 innych skarżących, których nazwy wymieniono w załączniku do postanowienia (przedstawiciele: adwokaci W. Rehmann i A. Knierim)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Escobar Gómez i K. Mifsud Bonnici, pełnomocnicy)

Przedmiot

We wniosku opartym na art 278 i 279 TFUE skarżący domagają się zawieszenia wykonania decyzji wykonawczej Komisji Europejskiej C(2022) 3591 final z dnia 24 maja 2022 r. dotyczącej, w ramach art. 107p dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r., pozwoleń na wprowadzanie do obrotu produktów leczniczych stosowanych u ludzi zawierających substancję czynną „roztwory hydroksyetyloskrobi (HES) do infuzji”, w następstwie oceny analizy bezpieczeństwa sporządzonej po wydaniu pozwolenia.

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 19 września 2022 r. – ECE Group/EUIPO – ECE Piknik Ürünleri Plastik ve Kömür Üretim İthalat İhracat (ECE QUALITY OF LIFE)

(Sprawa T-581/22)

(2022/C 463/80)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: ECE Group GmbH & Co. KG (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: M. Kloth, R. Briske, M. Tillwich i P. Funke, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: ECE Piknik Ürünleri Plastik ve Kömür Üretim İthalat İhracat Anonim Şirketi (Dilovasi/Kocaeli, Turcja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy ECE QUALITY OF LIFE – zgłoszenie nr 18 163 717

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 lipca 2022 r. w sprawie R 1384/2021-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmianę zaskarżonej decyzji w ten sposób, że sprzeciw zostanie uwzględniony w całości, a zgłoszenie unijnego znaku towarowego nr 18 163 717 zostanie odrzucone w całości;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 23 września 2022 r. – RM/Parlament**(Sprawa T-593/22)**

(2022/C 463/81)

*Język postępowania: litewski***Strony***Strona skarżąca:* RM (przedstawiciel: adwokat D. Aukštuolytė)*Strona pozwana:* Parlament**Żądania***Strona skarżąca wnosi do Sądu o:*

- stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 25 lipca 2022 r.;
- stwierdzenie nieważności noty obciążeniowej nr 7020001038 wystawionej przez Parlament Europejski w dniu 27 lipca 2022 r.;
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty*Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.*

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Parlament naruszył przewidziany w art. 98 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁾ z dnia 18 lipca 2018 r. pięcioletni termin, w którym nota obciążeniowa powinna zostać wysłana zgodnie z procedurą określoną w art. 68 przepisów wykonawczych do statutu posła do Parlamentu Europejskiego, jako że od dnia 17 czerwca 2016 r. Parlament był w stanie dochodzić swojej wierzytelności od strony skarżącej i posiadał wszystkie potwierdzające dokumenty księgowe dotyczące tej wierzytelności, ale do dnia 27 lipca 2022 r. nie wysłał stronie skarżącej noty obciążeniowej.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Parlament bez uzasadnienia opóźnił w sposób nieracjonalny i niesprawiedliwy wszczęcie procedury odzyskiwania, nie dochowując zasady rozsądnego terminu przewidzianej w art. 41 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. W związku z tym przysługujące stronie skarżącej prawo do obrony zostało naruszone, ponieważ opóźnione wszczęcie procedury pozbawiło stronę skarżącą możliwości skutecznej obrony przed formułowanymi zarzutami poprzez zebranie koniecznych dowodów, gdy było to jeszcze możliwe.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Parlament popełnił błąd w ocenie w zakresie, w jakim nie dokonał prawidłowej oceny dowodów i wyjaśnień przedstawionych przez stronę skarżącą w celu potwierdzenia pracy jej lokalnego asystenta, narzucając w ten sposób stronie skarżącej zbyt wysoki standard dowodowy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/201 (Dz.U. 2018, L 193, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 10 października 2022 r. – Topper Argentina/EUIPO – Ningbo Xiangxinli Network Technology (wetoper)

(Sprawa T-630/22)

(2022/C 463/82)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Topper Argentina, SA (Buenos Aires, Argentyna) (przedstawiciel: adwokat J. M. Mora Cortés)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Ningbo Xiangxinli Network Technology Co. Ltd (Qingdao, Chiny)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego wetoper – zgłoszenie nr 18 249 968

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 29 czerwca 2022 r. w sprawie R 2126/2021-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i, jeśli wstąpi do niniejszego postępowania, drugiej strony w postępowaniu przed izbą odwoławczą kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania przed Wydziałem ds. Operacji i przed Czwartą Izbą Odwoławczą EUIPO.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 11 października 2022 r. – Beijing Unicorn Technology/EUIPO – WD Plus (Przedstawienie okręgu z dwoma ostrymi szpicami)

(Sprawa T-631/22)

(2022/C 463/83)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Beijing Unicorn Technology Co. Ltd (Beijing, Chiny) (przedstawiciele: adwokaci M. Kinkeldey, S. Brandstätter i S. Clotten)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: WD Plus GmbH (Hanower, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy przedstawiający okrąg z dwoma ostrymi szpicami – zgłoszenie nr 18 278 716

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 lipca 2022 r. w sprawie R 246/2022-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie strony pozwanej i drugiej strony w postępowaniu przed izbą odwoławczą kosztami postępowania, jeżeli przystąpi do sprawy w charakterze interwenienta.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie obowiązku uzasadnienia ciężącego na EUIPO na mocy art. 94 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 12 października 2022 r. – VF International/EUIPO – Super Brand Licencing (GEOGRAPHICAL NORWAY EXPEDITION)

(Sprawa T-639/22)

(2022/C 463/84)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: VF International Sagl (Stabio, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat Y. Bizollon)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Super Brand Licencing SAS (Villeurbanne, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy GEOGRAPHICAL NORWAY EXPEDITION w kolorach czarnym, szarobrązowym, czerwonym i białym – unijny znak towarowy nr 9 860 834

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 23 sierpnia 2022 r. w sprawie R 124/2022-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości;
- obciążenie EUIPO i interwenienta kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. b) i art. 94 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-

Skarga wniesiona w dniu 15 października 2022 r. – C. & S./EUIPO – Scuderia AlphaTauri (CS jeans your best fashion partner)

(Sprawa T-645/22)

(2022/C 463/85)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: C. & S. Srl (Umbertide, Włochy) (przedstawiciel: adwokat E. Montelione)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Scuderia AlphaTauri SpA (Faenza, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „CS jeans your best fashion partner” – unijny znak towarowy nr 9 387 986

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 sierpnia 2022 r. w sprawie R 182/2022-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 14 października 2022 r. – Piaggio & C./EUIPO – e-bility (Scooter)

(Sprawa T-646/22)

(2022/C 463/86)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Piaggio & C. SpA (Pontedera, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci F. Jacobacci i B. La Tella)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: e-bility GmbH (Remagen, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego wzoru: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny wzór: Wzór wspólnotowy (Scooter) – wzór wspólnotowy nr 4363588-0001

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 sierpnia 2022 r. w sprawie R 1663/2020-3

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- unieważnienie zarejestrowanego wzoru wspólnotowego nr 4363588–0001 należącego do właściciela;
- obciążenie strony pozwanej i właściciela wzoru kosztami postępowania przed Izbą Odwoławczą;
- obciążenie EUIPO i ewentualnego interwenienta pełnymi kosztami niniejszego postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002;
- Błędna ocena i nieuzasadnione wykluczenie decydujących dowodów przedstawionych przez stronę skarżącą;
- Naruszenie art. 25 ust. 1 lit. e) rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002;
- Naruszenie art. 25 ust. 1 lit. f) rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002.

Skarga wniesiona w dniu 17 października 2022 r. – Puma/EUIPO – Handelsmaatschappij J. Van Hilst (Buty)

(Sprawa T-647/22)

(2022/C 463/87)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Puma SE (Herzogenaurach, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Schunke i P. Trieb)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Handelsmaatschappij J. Van Hilst (Waalwijck, Niderlandy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego wzoru: Strona skarżąca

Sporny wzór: wzór wspólnotowy nr 3 320 555–0002

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 sierpnia 2022 r. w sprawie R 726/2021-3

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania w tym kosztami poniesionymi przed Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002;
 - Nieuwzględnienie naruszenia zobowiązań umownych i zła wiara.
-

Skarga wniesiona w dniu 14 października 2022 r. – Shammout/Rada**(Sprawa T-649/22)**

(2022/C 463/88)

Język postępowania: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Issam Shammout (Damaszek, Syria) (przedstawiciel: adwokat L. Cloquet)*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej**Żądania**

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2022/1277 z dnia 21 lipca 2022 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/1275 z dnia 21 lipca 2022 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii ⁽²⁾ w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżącego;
- obciążenie Rady całością kosztów postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych. Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie okoliczności faktycznych, gdy uznała, że skarżący jest „jednym z czołowych przedsiębiorców działających w Syrii”.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia ogólnej zasady proporcjonalności.
3. Zarzut trzeci dotyczący nieproporcjonalnego naruszenia prawa własności i prawa do wykonywania zawodu.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia obowiązku podania uzasadnienia, o którym mowa w art. 296 ust. 2 TFUE.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia prawa do obrony i prawa do rzetelnego procesu sądowego.

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2022/1277 z dnia 21 lipca 2022 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2022 L 194, s. 15).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2022/1275 z dnia 21 lipca 2022 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2022 L 194, s. 8).

Skarga wniesiona w dniu 19 października 2022 r. – Silex/Komisja**(Sprawa T-653/22)**

(2022/C 463/89)

Język postępowania: węgierski

Strony*Strona skarżąca:* Silex Ipari Automatizálási Zrt. (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciel: adwokat Á. Baratta)*Strona pozwana:* Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr C(2022) 5863 final z dnia 9 sierpnia 2022 r. w sprawie spłaty zadłużenia w kwocie 27 726,44 EUR (dwudziestu siedmiu tysięcy siedmiuset dwudziestu sześciu euro i czterdziestu czterech centów) wraz z odsetkami za zwłokę przez Aumatizálizasi Zrt.; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania, nawet w przypadku gdyby skarżąca przegrała sprawę, ponieważ naruszono zasadę dobrej administracji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzuty pierwszy, drugi i trzeci, dotyczące uchybienia obowiązkowi uzasadnienia, oczywistego błędu w ocenie i naruszenia zasady należytego zarządzania finansami.
 - Komisja uchybiła ciążącemu na niej obowiązkowi uzasadnienia, dopuściła się oczywistego błędu w ocenie i naruszyła zasadę należytego zarządzania finansami poprzez oparcie swej decyzji nr C(2022) 5863 final z dnia 9 sierpnia 2022 r., na podstawie której skarżąca jest zobowiązana do zapłaty kwoty w wysokości 27 726,44 EUR wraz z odsetkami,
 - na pierwszym sprawozdaniu rocznym Agencji Wykonawczej ds. Małych i Średnich Przedsiębiorstw (zwanej dalej „EASME”) z dnia 25 kwietnia 2018 r. poddanym przeglądowi po kontroli na miejscu dokonanej w marcu 2018 r.;
 - na piśmie EASME z dnia 15 czerwca 2018 r., w którym wskazano po raz pierwszy jej zamiar rozwiązania umowy o przyznanie pomocy zawartej pomiędzy skarżącą EASME, opatrzonym sygnaturą 739280 ELECTRIC_AXLE, a także na uzasadnieniu tego pisma.
 - Na piśmie EASME z dnia 8 października 2018 r. w sprawie faktycznego rozwiązania umowy o przyznanie pomocy, oraz
 - Na sprawozdaniu końcowym EASME z dnia 31 lipca 2019 r.
2. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji.
 - Komisja naruszyła zasadę dobrej administracji
 - poprzez niezbadanie co do istoty skargi złożonej do niej przez skarżącą względem sposobu, w jaki EASME działała przy wykonaniu umowy o przyznanie pomocy, oraz
 - twierdząc w zaskarżonej decyzji, że skarżąca nie odpowiedziała na nakazy zapłaty i wezwania do zapłaty.

Postanowienie Sądu z dnia 14 października 2022 r. – Republika Czeska/Komisja

(Sprawa T-335/20) ⁽¹⁾

(2022/C 463/90)

Język postępowania: czeski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 247 z 27.7.2020.

Postanowienie Sądu z dnia 14 października 2022 r. – Medivet Group/EUIPO (MEDIVET)

(Sprawa T-11/22) ⁽¹⁾

(2022/C 463/91)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządziła wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 109 z 7.3.2022.

Postanowienie Sądu z dnia 19 października 2022 r. – HCP/EUIPO – Timm Health Care (PYLOMED)**(Sprawa T-138/22) ⁽¹⁾**

(2022/C 463/92)

Język postępowania: niemiecki

Prezes siódmej izby zarządziła wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 198 z 16.5.2022.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji
Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL